

BÒLIT
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI
GIRONA

Tardor 2023
Tardor 2024

Programació

Bòlit, Centre d'Art
Contemporani.
Girona

3	1. Una altra política del temps i el <i>Fair Play</i> cultural
5	2. El Bòlit, un centre d'art i vida pública
6	2.1 El Bòlit
9	2.2 Els espais del Bòlit
11	2.3 Aliances o col·laboracions
13	2.4 Suport a la recerca, creació i producció d'obra nova
17	2.5 Coproduccions, col·laboracions expositives i itineràncies
18	2.6 Les residències: un espai de recerca, investigació i creació
20	2.7 Relacions del centre amb altres sectors de la creació i el coneixement
22	2.8 Projectes educatius, comunitaris i de dinamització de públics
27	2.9 Patrimonialització, publicacions i arxiu
29	3. Programació. Exposicions 2023-2024
30	3.1 Programació tardor 2023 - tardor 2024: exposicions / activitats
31	3.2 Exposicions
45	3.3 Programa públic
49	3.4 Programació tardor 2023-2024. Crèdits simplificats

1. Una altra política del temps i el *Fair Play* cultural

Ingrid Guardiola

Directora del Bòlit,
Centre d'Art Contemporani.
Girona
2021-2025

Quan comences a dirigir un projecte de centre d'art vols fer-lo ascendir, aplicar polítiques de creixement econòmic, artístic, de visitants..., el que es diu popularment “donar-ho tot”. Des de la tardor del 2021 fins a l'estiu del 2023 el petit equip del Bòlit hem viscut dos anys d'una intensitat esfereïdora. Només el 2022, el Bòlit va tenir un total de 59.526 usuaris entre exposicions i activitats, pròpies (40.863 usuaris, incloent els 12.000 de Temps de Flors) i en col·laboració. La història del centre mai havia tingut tants de visitants, i no sé si els tornarà a tenir. Els pressupost aconseguit, el ressò a la premsa, les respostes de la gent i les col·laboracions han augmentat. Però els centres d'art són, no només un equipament públic o privat que ha de mantenir uns indicadors; no només una rígida màquina de gestió administrativa; tampoc són només un aparador artístic o un refugi climàtic (tan importants), sinó, també espais de recés, llocs amb una política del temps diferent a la dels mercats quan imposen els seus índex de productivitat. També són llocs que ofereixen un temps altre que el de la quotidianitat, amb les seves rutines i obligacions. Aquesta segona part de mandat (2023-2024) vol solidificar les relacions i col·laboracions, ampliar la recerca, abordar nous temes, reforçar la proximitat i decreïxer una mica a nivell de productivitat a través de crear ecosistemes expositius més relacionals i més duradors. Tot això amb l'objectiu de preservar la singularitat del projecte i adaptar-lo a l'escala que l'equip i els recursos demanen.

“Si no tens pressa, podràs gaudir-ho” – semblen dir-nos els espais de l'art-. Si els mercats et venen que miris, escullis i compris, si les plataformes socials et diuen que sondegis i avaluïs, si en la majoria de llocs t'indiquen que esguardis i no toquis, els centres d'art intenten posar el focus en el mirar i en les obres, però incloent elements com la interacció, la participació, la divulgació, l'experimentació i la vida comunitària. En un centre d'art conviu amb les obres, estoves les parets del lloc per oblidar-te de l'hermetisme i constricció de l'arquitectura moderna, aquella que limita l'espai vital i en restringeix els usos i funcions socials i creatives. Aquests espais també recullen l'impacte de la violència del món, treballen sobre ella, però de forma mediatitzada. Posant les obres entre l'espectador i el món, aquestes fan de crisol, caixa de ressonància, esmorteïdor o de pautes de lectura.

L'art sempre és mediador, ja sigui des de la seva particularitat material i formal que ens posa en alerta la sensibilitat i la sensibilitat, ja sigui conceptualment o discursivament tot esberlant les convencions i les restriccions socials i polítiques i desautomatitzant els nostres judicis. Aquest “temps altre” del lloc es beneficia de la temporalitat de les obres, que per molt actuals que siguin, participen d'un fer i d'un dir força antics, condensen un pòsit històric, inevitablement. A més a més, s'acostuma a acompanyar les exposicions d'un programa públic a base de conferències, seminaris, tallers, rutes, visites guiades i projectes educatius de tot tipus perquè l'exposició faci, no només tot el que hem comentat, sinó per arribar al fet artístic, a les preguntes i experiències que ofereix, des de diferents àmbits. De vegades l'art entra a les escoles, sovint són els estudiants els que venen al centre. El caràcter intergeneracional dels visitants és essencial per fomentar el diàleg, la transferència i la curiositat, l'ocasió i la reciprocitat, per sortir de l'edadisme i de l'endogàmia.

“Parar Taula”. Foto: Carles Palacio

L'art, des de la melindrositat que ofereix la reflexió o l'ambigüitat dels seus missatges, és un refugi davant l'amenaça de les neuro-cultures, aquelles que necessiten dopamina per funcionar i que troben en les plataformes socials, l'entreteniment massiu, l'economia financera, l'esport competitiu i alguns gimnasos, el seu millor aliat. L'art pausa l'estrès que imposa la idea de progrés i de futur, i des de la saviesa (però també la idiotesa), la ironia o la provocació, trenca amb l'excés de positivisme vacu i els estereotips que crea la neuro-cultura hiperexcitada.

Per tot això, un centre d'art no és només un lloc pels artistes o els amants de l'art, sinó un espai de cohabitació i de socialització on, fins i tot, pots no estar d'acord amb les opinions dels altres i fer d'aquest desacord un motiu de celebració, on fins i tot pots mandrejar mentre les disputes ballen a la sala, tal com ha passat a les sobretauls de tota la vida. Són espais que funcionen com a fora de camp de l'agenda mediàtica i, no obstant, en formen part. Els centres d'art, amb les seves limitacions, són llocs hospitalaris i, així i tot, de vegades es vetlla per inquietar al visitant i fer d'aquesta inquietud una part de la seva política hospitalària. Sovint són indrets més silenciosos que la majoria d'estances públiques, on no fa massa calor, ni massa fred, ni hi ha massa gent, on pots desaparèixer una estona, endinsar-te en ànimes alienes i idees que d'entrada semblen opaques, o senzilles, o bestieses, però que ens permeten conviure entre elles. Refugis climàtics, sí, i també vitals. Camps de proves, on tots testegem i festegem una realitat que no és tancada, que mai s'acaba de concretar fins l'últim detall, unes obres que en última instància se'ns escapen i que, per això mateix, l'única manera d'emportar-te-les a casa és a través de l'experiència.

"Insectòdrom". Foto: Carles Palacio

El Bòlit participa de tot això, però per fomentar aquest tipus de relacions, caldrà vetllar perquè les estructures i institucions públiques ho permetin. Fa uns anys es parlava de "noves institucionalitats" en la gestió cultural i política. Institucions més poroses, flexibles, més humanitzades, de gestió més col·lectiva, més comunitàries... Aquestes característiques s'han pogut traslladar modestament en les activitats i els programes públics i en la refuncionalització d'alguns espais, però no en la manera d'encarar el treball i la gestió cultural. Les institucions són més rígides que mai. Cal un *fair play* cultural per poder agenciar la cultura a l'alçada de tot el seu potencial. Els procediments de seleccions de personal sembla que només estiguin dirigits a empreses amb garanties fiscals, directors de centres màrtirs o perfils adaptats al cinisme o a l'estricta gerència. Les institucions culturals públiques orientades a la creació han passat de ser espais sense control públic a convertir-se en circuits sacrificial on el sector observa i espera qui serà el següent a renunciar o a caure. Les institucions culturals són un element essencial per a la cultura del país. Escric aquesta frase amb una certa vergonya, conscient de la seva obvietat. Ni escull administratiu ni feu polític ni folklore al servei del turisme cultural, sinó *fair plays* culturals, espais de llibertat, memòria col·lectiva, pensament crític, dignitat universal i bellesa. És tan obvi...

"El contorn d'un arc". Foto: Carles Palacio

2. EL BÒLIT

Un centre d'art i vida pública

2.1 El Bòlit, un centre de creació, pensament i vida pública

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona és un centre que, des del 2008, fa suport a la recerca, la creació, la producció, l'educació, la divulgació, la documentació, arxivament i internacionalització dels processos creatius vinculats amb les arts visuals i la creació contemporània. Funciona com un servei públic per a la promoció de la creació, la producció i l'exhibició de propostes artístiques contemporànies. Al mateix temps, posa èmfasi en la recerca i la reflexió sobre temes i processos d'interès que ancorin la realitat local però participin del context global, que busquin la relació entre les diferents formes de creació i el pensament.

Els formats culturals amb els quals treballem són la recerca, la creació, la producció, les exposicions, les conferències, els seminaris, els tallers, les activitats familiars, les rutes, els recursos educatius, els projectes educatius, els espais de residències artístiques, la producció de material audiovisual o les publicacions, entre d'altres.

1. Les exposicions

segueixen sent un espai de gran interès, però també són un artefacte perquè passin coses al seu voltant. Cada exposició de llarga durada vertebrada una constel·lació d'activitats. De vegades les exposicions es coproduïxen entre diferents centres.

2. Bòlit Pensament:

conferències, seminaris o diàlegs que permeten entendre millor els continguts de les exposicions i seminaris. En col·laboració fixa amb la Càtedra Ferrater Mora, el Centre Cultural La Mercè i la Universitat de Girona. I en col·laboració temporal amb diferents universitats del país i altres institucions.

3. Miticultor:

activitats familiars i comunitàries. Miticultor és una màquina de crear relats, per alimentar la imaginació i entendre millor el món en el qual vivim. Les activitats de "miticultor" s'escapen de l'àmbit de l'art i ens acosten al territori, a la ciutat, a la fauna o a altres oficis, per tornar a l'art. En col·laboració amb alguns agents culturals de la província.

4. Activitats de mediació, educació i comunitats:

recursos educatius per a les escoles (infantil / primària / secundària / universitat), visites adaptades per a gent amb diversitat funcional, projectes educatius (Nexes, Bòlit Mentor, Segona Residència).

5. Tallers:

espai de disseny d'eines per poder entendre els conceptes des de la pràctica.

6. Espai de comunicació i de creació digital:

web, podcast, vídeos i plataformes socials.

"Història potencial de Francesc Tosquelles, Catalunya i la por". Foto: Carles Palacio

El projecte del Bòlit 2023-24 manté com a macro-eixos estructurals les nocions de "diàleg" i "ecosistema", idees que es treballen a partir de quatre grans espais discursius:

1. Pensament tàctic i esfera pública:

eines digitals, feminismes, ecologismes, postcolonialismes, relació inter-espècies, espai públic

2. Materialismes:

la matèria, el gest i la tècnica

3. Territori i zonificació:

el territori com a espai d'exploració, d'explotació i de conflicte, nous paisatgismes, afterlandscapes, territoris imaginats

4. Desplaçaments i memòria:

migracions, memòria i arxiu

Alguns dels ingredients a tenir en compte del projecte actual:

Tant les exposicions com el programa d'activitats o tots els projectes del 2023-2024 s'han elaborat tenint en compte aquestes notes:

Entendre el diàleg i la creació d'ecosistemes temàtics com a formes prioritàries a l'hora de plantejar els continguts.

Fer servir de brúixola els quatre espais contenidors del programa-marc: Pensament tàctic i esfera pública; Materialismes; Territori i zonificació; Memòria, desplaçaments i arxiu.

“De rerum natura”: seguir amb la sostenibilitat i el medi ambient com dos àmbits transversals i presents cada any.

Abordar els temes urgents del present i, en paral·lel, rellegir aspectes del passat immediat i de les tradicions culturals per actualitzar-les.

Incloure el talent jove des del diàleg intergeneracional.

Treballar amb els i les artistes del territori.

Entendre els formats expositius des de la forma assaig i com un aspecte coral on el programa públic i les activitats vinculades (també les educatives) formen part de la constel·lació de continguts i experiències que promou cada exposició.

Abordar la creació des de la recerca (experimental, acadèmica...).

Establir ponts en l'àmbit internacional.

Fomentar una perspectiva de gènere crítica i integradora.

Fomentar la sostenibilitat en la manera de crear, produir i difondre els continguts.

Vetllar per l'accessibilitat a diferents nivells.

Els públics són persones, l'equip també. Volem prioritzar la comunicació interpersonal i la proximitat.

Articulació de projectes comunitaris.

2.2 Els espais del Bòlit

10

Bòlit_PouRodó

Exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques).

Hall Bòlit_PouRodó

Espai per a mostrar el material de les diferents residències artístiques.

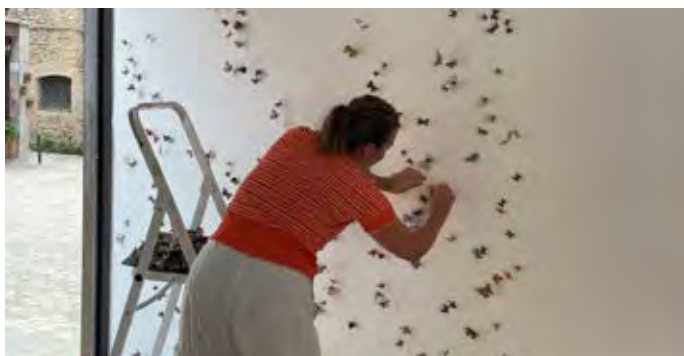
Bòlit_StNicolau

capella romànica del segle XII dedicada a les instal·lacions audiovisuals o sonores. En circumstàncies especials també inclou pintura o escultura.

Bòlit_LaRambla

Per a exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques), també alguna monogràfica.

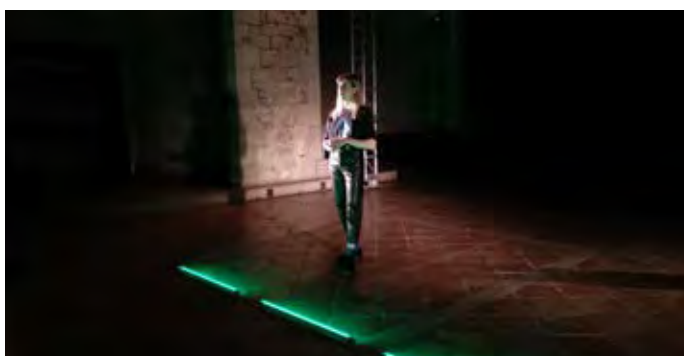
Espai de residència

El centre disposa d'un espai de residència habilitat per a l'allotjament d'artistes, comissaris o qualsevol professional de l'àmbit de les arts visuals que els permet d'aprofundir en el seu treball, per afavorir el seu procés creatiu i/o d'investigació i alhora donar visibilitat als resultats obtinguts, ja sigui integrant-se dins de la programació del Bòlit o bé en presentacions a algun equipament municipal o de la ciutat.

Capella de Santa Llúcia

Espai cultural de la ciutat que serveix per a residències artístiques.

Espais col·laboradors

El Bòlit, també executa activitats als espais dels col·laboradors

"El contorn d'un arc". Foto: Carles Palacio

- Compartir material.
- Organitzar el "Premi de videocreació", juntament amb la Generalitat de Catalunya i el festival LOOP. Enguany, el guanyador ha estat l'artista Fito Conesa.
- Dinamitzar algunes de les mesures del Pla d'Impuls de les Arts Visuals.
- Formar part de la Plataforma d'Arts Visuals de Catalunya.
- Fer la interlocució amb les institucions polítiques.

Establir aliances i impulsar el treball en xarxa és una de les prioritats del Bòlit. La idea d'ecosistema, també s'ha volgut incorporar, des d'un principi, com a model de gestió, no només com a tema. Les aliances en forma de col·laboracions, coproduccions... són imprescindibles, no només per fer les coses en millors condicions econòmiques, sinó també per entrar en contacte amb altres veus i reforçar els vincles comunitaris.

És un dels Centres Territorials d'Arts Visuals de Catalunya, una tipologia d'equipament d'arts visuals que es troba definida al Decret del **Sistema públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya** 60/2020. D'aquesta manera el Bòlit és un centre territorial que vetlla per la recerca, la creació, la producció i programació, la difusió i dinamització de públics, la patrimonialització i documentació i la connexió i articulació. Això fa que, no només doni suport econòmic, logístic i de programació a altres equipaments de la ciutat, sinó també del territori. Algunes de les accions conjuntes que fa el SPEAVC:

Participa amb **Xarxa Transversal**, que aplega deu ciutats mitjanes de Catalunya (Figueres, Girona, Reus, Sant Cugat del Vallès, Mataró, Manresa, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Tortosa i Olot) que col·laboren en l'àmbit de la cultura a través de les arts escèniques i les arts visuals. Es tracten d'uns municipis que comparteixen un seguit de valors en favor de la promoció i defensa de la cultura, i es beneficien dels avantatges del treball en xarxa. Enguany s'ha decidit transformar el "Premi de comissariat" per un "**Premi de mediació a l'espai públic**". El 2023 s'ha realitzat un "Tour a Occitània" on els membres de la Xarxa han estat en contacte amb professionals d'alguns dels equipaments locals i regionals vinculats a les arts visuals com el MOCO de Montpeller, els FRAC, els CRAC, etc.

Col·labora **amb els gremis i altres institucions** a través d'entitats com l'ACCA (conferències), la PAAC (tallers) o el CONCA (l'any del premiat).

Col·labora amb **entitats educatives** com la Universitat de Girona i la Càtedra Ferrater Mora pel projecte del Bòlit

Pensament. L'escola Carme Auguet pel projecte Nexes. Els instituts Santiago Sobrequés, Carles Rahola i Josep Brugalat de Banyoles pel projecte Bòlit Mentor. I diferents escoles com Montjuïc, Montfalgars, Annexa, Dalmau Carles (entre d'altres), pels recursos educatius.

També fa projectes amb **entitats de la ciutat** com l'associació cultural La Volta, amb qui desenvolupa els recursos educatius dels hostals d'insectes i Segona Residència, juntament amb Les Bernardes de Salt. Col·labora amb equipaments públics de la ciutat com el Centre Cultural La Mercè pel Bòlit Pensament, la Casa de Cultura i el MOT.

A nivell de coproducció de projectes, d'exposicions i de itineràncies, produeix amb **entitats del territori** com l'Agència Catalana del Patrimoni, la Canònica de Vilabertran, el capítol de la Catedral de Girona, La casa de la paraula de Santa Coloma de Farners, el Museu de l'Escala, el Sismògraf d'Olot, Nau Còclea de Camallera, l'Ajuntament de Porqueres, l'Ajuntament de Lloret, l'Ajuntament de la Jonquera, l'Ajuntament de Celrà, el Museu de l'Empordà, entre d'altres. També els projectes de coproducció i itineràncies fora; alguns dels interlocutors per aquest 2023-24 són el Centro Nacional Dramático de Madrid, la Sala dels Trinitaris de Vilafranca o el Museu de la Vida Rural de l'Espluga del Francolí.

Per a realitzar el **Dia Internacional de l'Art i les Jornades Territorials** col·labora amb moltes entitats del territori, com la Diputació de Girona-Casa de Cultura, l'Ajuntament de Sant Hilari, la Galeria Richard Vanderaa, els Amics de l'Art Gargots, el col·lectiu CAOS d'Osor, l'Ajuntament de Palamós, el col·lectiu d'artistes de la Vall del Llémena, l'Excèntrica Aula Taller d'art de Sant Hilari, l'INSPAI de Torroella de Montgrí, l'Aula d'arts plàstiques de Torroella de Montgrí, la Fundació Privada Mascort, els Amics de la fotografia de Torroella, el Museu de l'Empordà, la Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola, la Caseta-Serveis Educatius de l'Ajuntament de Girona, El taller del barri. Acadèmia de còmic de Girona, els Amics del Museu d'Art, el CC La Mercè, el Foment de Girona, el MUME, el Museu del Suro de Palafrugell, el Cercle Artístic de Palamós, la Brava Performing Arts de Peratallada, l'Ajuntament de Sarrià de Ter, l'Ateneu de la Vall del Llémena, el Museu de la Mediterrània, l'Ajuntament de Tossa de Mar, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Vidreres. El 2024 tornarà a organitzar la festivitat acompanyant-la de les II Jornades territorials.

2.4 Suport a la recerca, creació i producció d'obra nova

El Bòlit destaca per la dedicació que fa a la recerca i a la creació, intentant trobar un equilibri entre la mostra d'obres i projectes ja realitzats, i el suport a la recerca, a la creació i a la producció d'obra nova i de projectes nous.

2.4.1 Nova creació

El Bòlit ha contribuït el 2023 a fer possibles 27 obres de nova creació. En alguns casos, la recerca ha estat molt llarga, com en el projecte de Playmodes on hi ha participat Francesc Rey, Doctor Enginyer de Telecomunicació de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria de Telecomunicació de Barcelona (ETSETB-UPC); en l'obra de Xiana do Teixeira on hi ha col·laborat CIBIO (Centro de Investigaçào em Biodiversidade e Recursos Genéricos de la Universitat de Porto). En tots els casos l'equip del Bòlit acompanya les obres tant en la seva conceptualització com en la seva materialització.

Aquesta tardor hi haurà noves produccions de Pep Admetlla, la companyia Mal Pelo i l'artista Verònica Aguilera; el 2024 inclourà noves produccions d'artistes com Job Ramos, Abelardo Gil-Fournier, Fito Conesa, cabosanroque, Miquel Garcia, Jörg Zimmer, Ulrike Weiss, Stefanie Unruh, Annette Riemann, Tom Theunissen, Denys Blacker, Monika Anselment, Marcel Dalmau, Pep Aymerich, entre d'altres. Així mateix, es podran veure obres ja fetes de Mal Pelo, Maria Arnal, John Talabot, Mireia Saladrigues, Fito Conesa, Pep Vidal i tots els artistes protagonistes de la tardor 2024.

A nivell de comissariat, participaran els comissaris externs: Olga Subirós amb "El pes de l'aire" (2024), Cristina Masanés amb "Vacances amb Franco" (2024), Martí Peran amb "L'idiota" (2024), Eudald Camps i Jordi Mitjà amb "Infralocus" (2024).

"Teatre temporal". Foto: Carles Palacio

2.4.2 Participació a la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani de Catalunya

Muda de Tura Sanglas. Foto: Carles Palació

El 2021, per primera vegada es va obrir una convocatòria pública per a la recepció de propostes d'adquisició d'obres d'art contemporani susceptibles de formar part de la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani. El febrer 2023 es van fer públiques les compres d'obres per formar part del "Fons Nacional d'Art" de la Generalitat de Catalunya de la convocatòria 2022. De les quasi 400 que es van presentar se'n van comprar 43, de les quals 3 eren produccions del Bòlit. Els diners de la compra van directament als/a les artistes, de tal manera que suposa un suport directe a la creació i producció d'obra. Les obres del Bòlit que es van comprar a la convocatòria 2022 són "Petrotuning" de cabosanroque, "A la intempèrie" de Job Ramos i "Ha plogut o han regat" d'Irena Visa. De cara a la convocatòria del 2023 s'han presentat les següents obres (pendent de resolució):

Tura Sanglas (Ordis, 1992): *Muda* (2022) per al Museu de l'Empordà i *Llengua paterna. "Un cop de fuet fa un blau, però un cop de llengua trenca els ossos"* (2022) per al Museu d'Història de Girona. Producció Bòlit.

Isabel Banal (Castellfollit de la Roca, 1963): *sobretaula* (2022), s.t. *(díptic de la pedra i el pa I)* (2022), s.t. *(díptic de la pedra i el pa II)* (2022) per al Museu de la Garrotxa. Producció Bòlit.

Jaume Geli (Banyoles, 1967): *Cases que passen* (2021) per al Museu Arqueològic de Banyoles

Lurdes R. Basolí (Granollers, 1981): *L'home del bar secret* (2022) per al Museu de Granollers. Producció Bòlit.

Andrés Siri (Buenos Aires, 1974; viu i treballa a Girona): *Interval* (2021) per al Museu d'Història de Girona

Txe roimeser (Girona, 1991): *tomar 70mg de tiempo* (2023) per al Museu d'Art de Girona. Producció Bòlit.

2.4.3 Formació adreçada a artistes i altres professionals i assessorament tècnic

Des de 2008 el Bòlit, ha programat diferents **cursos formatius adreçats a artistes i agents culturals**. Cursos de fiscalitat aplicada a la gestió cultural, xarxes socials, creació de webs, preparació de portafolis i de subvencions, mediació, comissariat, etc. També ha ofert cursos adreçats al professorat de reciclatge en diferents àmbits de les arts visuals. La finalitat d'aquests cursos és construir ponts entre la formació i la realitat de la pràctica professional dels artistes. El repte és dotar-los d'eines de gestió que fomentin el rigor i la professionalitat dels processos de producció artística o del treball dels artistes en estructures més complexes. Aquests tallers anuals es fan en col·laboració amb la PAAC (Plataforma assembleària d'artistes de Catalunya), que ja treballen en una proposta formativa per aquest hivern.

Des de 2013 el Bòlit disposa d'un **servei d'assessorament i acompanyament professional per artistes, comissaris/es o gestors/es culturals especialitzats/des en arts visuals**. Aquest servei especialitzat funciona com a complement a altres serveis de suport a professionals. Es va crear per ajudar a estructurar el sector i orientar la professionalització dels agents creatius, tant en l'elaboració de projectes artístics, la cerca de subvencions i ajudes, presentació de propostes expositives i dossiers per a convocatòries, definició de projecte creatiu, contactes amb professionals, assessorament en autoocupació, cerca d'un encaix en el sector cultural, reorientació de carreres professionals i orientació en trajectòries acadèmiques, entre d'altres.

El Bòlit manté una relació constant amb l'OFA (Oficina de Foment de les Arts) amb seu al Modern, que redirigeix totes les demandes d'assessorament artístiques. Des del març del 2023, l'Ajuntament de Girona ha posat a disposició de la comunitat artística un nou sistema de difusió i participació cultural, una eina virtual anomenada "Girona crea", que serveix com a espai per a dinamitzar la comunitat cultural de Girona; també funciona com un espai professionalitzador i on cada artista té el seu propi espai virtual.

<https://cultura.girona.cat/creacio/la-comunitat>

2.4.4 Accions d'internacionalització

Es manté al 2024 la col·laboració amb la **Càtedra Ferrater Mora** per tal de fomentar aquest diàleg entre institució vinculada a l'art i institució acadèmica. En paral·lel a l'exposició **"L'idiota" de Martí Peran** es plantejarà un seminari interuniversitari entre la Universitat de Girona i la Universitat Autònoma de Barcelona on hi participaran alguns/es convidats/es internacionals.

També trobem la presència d'artistes internacionals en algunes exposicions. El 2023 van participar-hi la franco-algeriana **Hélène Cixous**, la iraniana **Forugh Farroghzad** (pòstumament) i l'artista belga **Stéphanie Roland**. Al 2024, comptarem amb els artistes internacionals **Jörg Zimmer, Ulrike Weiss, Stefanie Unruh, Annette Riemann, Tom Theunissen, Denys Blacker, Christophe Otto i Monika Anselment**.

Aquestes accions passen, sobretot, per l'organització de seminaris i conferències magistrals en el programa Bòlit Pensament, amb un marcat caràcter internacional. Els darrers anys, hi han passat autores com la sociòloga **Cara Daggett**, el filòsof **Laurent de Sutter** o la filòsofa i escriptora **Hélène Cixous**, protagonista de les Lliçons Ferrater Mora 2023. De cara a la tardor del 2023 participarà a la programació el filòsof i activista **Srěcko Horvat** com a part del programa públic de l'exposició "Fer créixer plantes en l'obscuritat".

Actualment s'està treballant per exportar **"Petrotuning"** (2021-22) de cabosanroque al Centre Cultural Espanya de Mèxic.

Una altra acció d'internacionalització la trobem en el **projecte de residències** que es descriu al punt 2.6, sobre tot en els intercanvis amb els projectes La Chambre Blanche del Quebec i amb el Projecte Rad'Art de l'Associació Artéco que permeten als artistes beneficiaris desenvolupar els seus projectes al Canadà i Itàlia, respectivament.

2.5 Coproduccions, col·laboracions expositives i itineràncies ¹⁸

“The Bluebird Call”: Mal Pelo, en col·laboració amb Temporada Alta i el Canal (tardor 2023).

“Càpsula del temps” de Verònica Aguilera, resultat de la beca de residència de gravat i ceràmica, en col·laboració amb el Centre Cultural la Mercè (octubre-novembre 2023).

“Petromasculinitats” (Bòlit 2021-2022), itinerància a la Sala dels Trinitaris de Vilafranca (2024) i al Centro Cultural Espanya de Mèxic (2024).

“Vacances amb Franco” (Bòlit 2024), coproducció amb el Museu de l'Empordà.

“Infralocus: les Girones del 1985-1995” (Bòlit 2024), coproducció amb el Museu d'Història de Girona.

“Els desconeguts de sempre” (Bòlit, 2022-2023), itinerància als espais municipals de Llançà (2024).

<https://web.girona.cat/bolit/col-laboracions-i-itinerancies>

Les coproduccions i itineràncies són un element important. L'objectiu és fer exposicions i projectes artístics més sostenibles a nivell econòmic i ecològic, fomentar la circulació dels artistes pel territori català i difondre els projectes del Bòlit a través d'altres espais de creació. El calendari de coproduccions, col·laboracions i itineràncies és el següent:

“Més lloc per a la fosca” (Bòlit 2023), itinerància al Museu de la Vida Rural (novembre 2023) i al Museu de l'Escala (primavera 2024)

“Bòlit Mentor: On es recolzen les imatges?” (Bòlit 2023), itinerància a La Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners (octubre 2023)

“Diàlegs: Art Música i Patrimoni”, a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran, en col·laboració amb l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (estiu 2024).

2.6 Les residències: un espai de recerca, investigació i creació

El Bòlit, en aquests 15 anys de trajectòria, ha acollit més de 100 artistes d'arreu del món en el seu programa de residències artístiques. Formen part d'un programa de residències finançades, algunes de les quals són un intercanvi amb altres centres i funcionen per convocatòria pública, com és el cas de l'intercanvi amb la Chambre Blanche del Quebec, Rad'Art d'Itàlia, l'EMA de Girona o Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre. En d'altres casos es procedeix a una col·laboració on el Bòlit finança la residència i aquesta es desenvolupa en el lloc de les entitats culturals, com la de l'espai nyamnyam de Mieres o la d'Arbar, centre d'art i cultura a la Serra de Rodes, una col·laboració que s'ha fet per primera vegada aquest 2023. Pel 2024 es mantindran totes les col·laboracions.

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLDaKv4HoDkHt-C36jFsIxAr5WLeEDccL4s>

2.6.1 Residències internacionals: La Chambre Blanche, Rad'art

Des de fa uns anys, el Bòlit fa un intercanvi bidireccional amb centres internacionals com La Chambre Blanche del Québec o Rad'art del nord d'Itàlia. Enguany, l'artista beneficiària de la residència al Quebec de la convocatòria del Bòlit ha estat Isa Fontbona amb el projecte **"Rebre-gant el cos. El so de la carn. Diàlegs entre els límits físics"**. L'artista que ha guanyat la residència a Rad'art de la convocatòria del Bòlit ha estat **Mar Serinyà** amb el projecte **"Parlant amb les plantes"**. Per la seva banda, la convocatòria de La Chambre Blanche, l'ha guanyat l'artista **Eva Quintas** amb el projecte **"Terrains Vagues"**. Enguany s'ha hagut d'anul·lar la convocatòria que fa Rad'art per motius aliens al Bòlit.

2.6.2 Residència amb la xarxa de centres d'arts visuals (SPEAVC)

El Bòlit també col·labora amb la xarxa de centres d'arts visuals, en aquest cas amb una col·laboració de intercanvi de residències amb Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre. La persona que ha guanyat la convocatòria del Bòlit per viatjar fins Amposta aquesta tardor ha estat **Paula Artès** amb el projecte **"Eixos del poder invisible"**. L'artista de la convocatòria de Lo Pati que serà resident al Bòlit està pendent de convocatòria.

2.6.3 Residències de festivals: Art i Gavarres i Inund'art

D'altres residències són en col·laboració amb festivals del territori, com la vinculada amb el Festival Inund'art, amb l'artista **Melina Peña** i el projecte **"Aorta"** (estiu 2023).

Des dels inicis del festival, el Bòlit col·labora amb el Festival **Art&Gavarres**, comissariat per Àngels Artigas i Oriol Granyer. Art&Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Les obres es creen durant la primera setmana de setembre i duren tota la tardor, fins que s'esvaeixen. El tema de l'edició del 2023 és **"La sequera"**. L'artista seleccionada per dur a terme la residència del Bòlit és **Toya Legido** que presenta l'obra **"En extinció"** als aparadors del Bòlit_PouRodó coincidint amb la inauguració del festival el 9 de setembre. La instal·lació es podrà veure al llarg de l'octubre i el novembre.

2.6.5 Residència a ARBAR. Centre d'Art i Cultura

Com a novetat pel 2023, a més a més, hem començat a col·laborar donant suport econòmic a les residències del projecte Arbar, Centre d'Art i Natura, que ha sorgit amb el propòsit de fomentar la recerca, la difusió i l'exhibició dels treballs relacionats amb el patrimoni biocultural, històric, antropològic i artístic d'aquesta àrea geogràfica de Rodes. Els artistes que han fet residència aquesta primavera-estiu han estat **Gabriel Ventura i Rosa Tharrats** amb el projecte ***Els miracles del mestre Cabestany***. Rosa Tharrats i Gabriel Ventura han concebut aquest curtmetratge com un poema visual i sonor per fer aflorar el monòleg interior i el somni: el Mestre Cabestany fantasieja sobre les futures escultures que prepara per a la portalada del monestir de Sant Pere de Rodes mentre reflexiona sobre la seva vocació i els misteris de la divinitat. El 25 de novembre es projectarà al cinema Truffaut de Girona.

Tant en el cas de l'espai nyamnyam, com en el cas de l'espai ARBAR, les residències se centren sobretot en el desenvolupament de propostes *site specific*, vinculades a l'entorn natural i al paisatge dels espais de residència. <https://web.girona.cat/bolit/residencies>

Si no vols pols no vagis a l'era. Foto: nyamnyam

2.6.4 Residència a l'espai nyamnyam

Col·laboració amb el cicle “**Si no vols pols no vinguis a l'era**” que té lloc del maig al setembre a l'espai nyamnyam de Mieres. Entre els mesos de maig i setembre el mas que el col·lectiu nyamnyam té a Mieres (la Garrotxa) s'omple de propostes artístiques i va donar espai i veu a multitud d'artistes de diverses disciplines. Cadascun dels artistes participants hi realitza una residència de creació, de manera que totes les propostes estan vinculades al mas i al territori, en un format que s'adapta al lloc, amb l'espai nyamnyam com a epicentre físic i artístic. L'edició on ha col·laborat el Bòlit ha estat el juny del 2023, ja que es vincula amb l'exposició del Bòlit “Fer créixer plantes en l'obscuritat”. Els artistes han estat **Raül Alaejos** amb el projecte “Debajo del polo norte” i **Quim Packard** amb “Transition Graphics”, dos projectes que reflexionen sobre la petjada humana en el territori natural, la relació amb la figura dels exploradors i el mite del bon salvatge en relació amb els pols planetaris (l'Àrtic i l'Antàrtic).

Residències d'Isa Fontbona. Foto: Eugeni Prieto

2.7 Relacions del centre amb altres sectors de la creació i el coneixement

2.7.1 Bòlit Pensament: entre la recerca i la divulgació

El Bòlit Pensament és un programa que es fa en col·laboració amb la Càtedra Ferrater Mora, la Facultat de Lletres de la UdG i el Centre Cultural La Mercè. Es tracta d'una part del programa públic de les exposicions, però que posa l'accent en la recerca i la reflexió, unint l'àmbit acadèmic, la divulgació cultural i la creació artística. S'ofereixen conferències, seminaris, diàlegs o lliçons magistrals amb figures de l'àmbit de l'art, la filosofia, la literatura, la sociologia o les ciències ambientals, entre d'altres, que ens permetin aprofundir en els temes expositius o en els eixos conceptuals del centre.

Bòlit Pensament. Foto: Bòlit

Al marge d'aquestes tres institucions, sovint es du a terme una interlocució i treball amb universitats, editorials... per tal de trobar sinèrgies en la recerca aplicada i el coneixement. Per exemple, la **Universitat Politècnica de Catalunya-Telecos** ha estat determinant per a la recerca i formalització de l'obra dels Playmodes "Fer créixer plantes en l'obscuritat #1" de construcció d'un heliòstat i posada en pràctica per a l'exposició "Fer créixer plantes en l'obscuritat" (2023). També pel desenvolupament del projecte "Astres" que formava part de l'exposició i que es va presentar al Sònar 2023 i en una activitat paral·lela a l'exposició a l'Observatori Batet. Amb la **Càtedra Ferrater Mora** es van organitzar el 2023 les Lliçons Magistrals amb la filòsofa Hélène Cixous, que va ser una de les protagonistes de l'exposició "El meu cos coneix cants inaudits..." de la primavera 2023. Amb la **Facultat de Lletres de Girona** es va muntar el seminari "Les dones monstres", també en paral·lel a l'exposició anterior, amb la participació de Katarzyna Paszkiewicz, Marta Segarra, Maria Isern i Mireia Trias. El **CC La Mercè** acull algunes de les activitats del cicle del Bòlit Pensament. Amb la **Càtedra Víctor Català** s'ha organitzat una sessió paral·lela a l'exposició "Més lloc per a la fosca" el 28 de juny participada per Enric Casasses, Blanca Llum Vidal i moderada per Mita Casacuberta. La conferència del 29 de setembre de Srécko Horvat ha estat possible gràcies a l'**editorial Arcàdia**.

A la tardor del 2023 es continuarà amb el **Bòlit Pensament** (veure "Programa públic de les exposicions"), però les activitats s'ubicaran al panòptic creat per Pep Admetlla en col·laboració al Bòlit_StNicolau.

Pel 2024 la idea és seguir les col·laboracions amb la **UdG**, la **Càtedra Ferrater Mora** i el **Centre Cultural La Mercè**, i col·laborar també amb l'**Observatori del paisatge** ("Apories sobre l'aire"), la **Càtedra del Bosc** i la **Càtedra Walter Benjamin** (programa sobre memòria democràtica).

<https://web.girona.cat/bolit/pensament>

2.7.2 Col·laboracions interdisciplinàries

Mapping a les estrelles. Foto: Playmodes

El Bòlit entén la creació contemporània a partir del diàleg entre llenguatges molt diferents, d'aquí que col·labori amb propostes com el festival de música d'avantguarda "Difraccions" o un nou festival d'arts escèniques "Això al poble no li agradarà".

El **Festival Difraccions** és un festival de música inusual a diversos centres d'art catalans. El festival va ser creat el 2016 (amb el nom d'"Outside Festival") i ha mostrat un creixement exponencial de propostes artístiques i suport institucional per a cada edició. L'ideari del cicle està basat en la programació de músiques inusuals, en el fet que tots els concerts de cada edició tenen un fil conductor i tenen lloc a un centre d'art contemporani. La proposta d'actuació pel Bòlit és el projecte "*Traces*" del músic i compositor Àlex Tentor, que tindrà lloc el 2 de desembre al Bòlit Sant Nicolau. **Traces** proposa un diàleg entre l'actualitat i el passat a través de l'ús de la tecnologia en la música.

El Bòlit, participarà en la segona edició del festival d'arts en viu, "**Això al poble no li agradarà**", que ha tingut la seva primera edició de l'1 al 4 de juny del 2023 en diferents ciutats i pobles de la província de Girona. Set localitats i tres companyies d'arts en viu independents, unides per un nou festival. L'aportació del Bòlit ha estat la projecció pública del projecte "**Astres**" de **Playmodes** amb la participació del professor de física **Fernando Rey** i l'**Associació Astronòmica de la Garrotxa** a l'**Observatori Batet d'Olot** en una activitat nocturna el 22 de juliol del 2023. Pel 2024 repetirem la col·laboració amb el festival una altra activitat vinculada al programa expositiu.

Aquesta tardor col·laborarem amb la **Generalitat de Catalunya**, en concret, amb el **Pla Pilot de la Renda Bàsica Universal** en una sessió en què, es parlarà del pla, però també de "**La fàbrica transparent**" d'**Octavi Comeron** a deu anys de la mort de l'artista. Octavi Comeron va escriure el 2007 aquest llibre essencial per entendre la relació entre l'economia productiva, la creativitat i la cultura. La seva perspectiva crítica ja anticipava la pèrdua, en l'àmbit cultural, de la transferència de drets i de coneixement històric en el que podríem anomenar la "cultura del treball". L'any 2012, va elaborar el "Contracte comú". Es tracta d'un model de contracte que posava a disposició d'aquells artistes que estiguessin interessats en reformular la cadena de mediació d'una obra artística. Comeron va morir massa d'hora, fa deu anys.

En aquest acte parlarem del seu llegat en diàleg amb la Renda Bàsica Universal, un instrument que neix en el sí de la cultura del treball. El Pla Pilot de Renda Bàsica Universal (RBU) és un dels projectes que el Departament de Presidència vol intentar desplegar en aquesta legislatura. Els seus responsables explicaran el valor de la RBU i la relació amb la nostra realitat econòmica, social i política.

<https://web.girona.cat/bolit/col-laboracions/2023>

2.8 Projectes educatius, comunitaris i de dinamització de públics

El Bòlit ha inclòs, des dels seus inicis, una oferta variada de programes educatius i comunitaris destinats a infants, adolescents, famílies, professionals de l'art i públic en general. Conscients que aprendre és inherent a les experiències culturals de qualitat i que cal explicar l'art contemporani per tal de facilitar-ne la seva comprensió, el centre genera diferents activitats de manera estable i transversal a les exposicions, activitats i projectes dins la seva programació.

Els principals programes en l'àmbit educatiu i del lleure són: **el Bòlit Mentor, els projectes Segona Residència i Nexes, els recursos educatius a les escoles i el programa Miticultor d'activitats familiars.**

Bòlit Mentor

Bòlit Mentor és un projecte de **residències artístiques als instituts** que consisteix a introduir artistes visuals en centres d'ensenyament secundari per desenvolupar un projecte creatiu juntament amb els/les estudiants (a través de tallers, conferències i altres activitats). El/La comissari/ària realitza l'acompanyament integral de l'experiència, essent mentor/a dels/de les artistes, mitjançant entre el centre d'art i els centres educatius.

Els instituts participen posant a disposició les seves instal·lacions i el professorat acompanyant, mentre que els/les artistes reben suport financer del Bòlit, de manera que puguin dedicar-se al projecte, que, sota la supervisió del comissariat culminarà en una presentació pública dels resultats en format expositiu al Bòlit. El Bòlit Mentor, vol transformar els currículums dels centres des de les pràctiques artístiques, enfortir l'autoestima de la comunitat educativa, crear nous entorns d'aprenentatge i familiaritzar l'alumnat amb les pràctiques artístiques, tot dotant-los d'eines intel·lectuals, emocionals i manuals.

El projecte es fa amb la col·laboració dels **Instituts d'Educació Secundària Santiago Sobrequés, Carles Rahola de Girona i Josep Brugulat de Banyoles.**

El projecte de l'edició 2023-24 està comissariat per Clara Garí i compta amb les artistes performers del **Col·lectiu Ultima Vertebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà)**, la il·lustradora **Nirvana Jimenez** i la cantant **Paula Grande.**

<https://web.girona.cat/bolit/educa/bolit-mentor>

"On es recolzen les imatges?". Foto: Carles Palacios

Recursos educatius

El Bòlit ofereix a les escoles diferents recursos educatius fixes i d'altres vinculats amb les exposicions:

Entra al Bòlit! L'art contemporani parla de nosaltres i del nostre entorn. L'art posa en diàleg l'estètica i la política, la bellesa i l'horror, i les seves eines van des dels conceptes i les idees, fins a les emocions, passant per aspectes més sensitius o perceptius. Aquesta activitat proposa una visita a les exposicions en diàleg amb el currículum escolar dels usuaris.

Girona de la mà de... Paco Torres Monsó. Introducció a la figura de l'artista, que permet conèixer la seva trajectòria creativa alhora que t'acosta a moments històrics rellevants del segle XX.

Girona de la mà de... L'art urbà. Itinerari per a centres educatius a partir d'alguns dels grafitis que es troben als carrers de Girona i que s'han realitzat en el marc del Festival Milestone. Amb aquesta activitat es volen treballar els valors d'innovació, creativitat i respecte per l'entorn.

Fem un hostel d'insectes a l'escola. L'activitat consisteix en la construcció d'un hostel d'insectes en diferents sessions al llarg del curs escolar. És un recurs educatiu experimental i transversal que relaciona les assignatures de ciències naturals, tecnologia, art i socials. L'equip de treball està format per biòlegs/es, fusters/es, artistes i tècnics/es. En col·laboració amb l'Associació Cultural La Volta.

Hostals d'insectes. Foto: Bòlit

<https://web.girona.cat/bolit/educa/recursos>

Projecte Segona Residència

L'estiu del 2022 va començar el projecte de lleure i educació artística **"Segona Residència"**, un programa pilot de tallers d'art a dues places de Girona i una de Salt, places amb molta vida social. Durant l'estiu, moltes places es buiden perquè la gent se'n va de vacances a la Segona Residència. En alguns barris és així, però si passegem una mica veurem que n'hi ha d'altres a vessar, plenes de gent i xivarri, sobretot de mainada que ocupa i juga a l'espai públic. El títol també fa referència a les estades en residència que permeten als/a les artistes treballar en entorns allunyats del seu context. D'aquesta manera, "Segona Residència" transforma les places en espais de trobada i d'intercanvi entre artistes, infants i adolescents. El programa es realitza **conjuntament amb l'associació cultural La Volta i amb les Bernardes de Salt**.

Per aquesta segona edició, com a novetats, la selecció dels projectes ha estat per convocatòria pública i s'han incorporat les figures de les mediadores a càrrec de **La noia del monyo**, residents a la factoria de la Comacros de Salt, degut a la seva expertesa en l'àmbit d'acció i en el propi territori. També s'ha augmentat la dotació d'honoraris dels artistes. En total, s'han rebut 23 propostes de les quals se n'han escollit tres. Els projectes guanyadors i que s'han desplegat el 2023 han estat:

- a) Plaça de la Llibertat de Salt: "Espai Ombra" d'Aleix Font
- b) Plaça Pere Calders: "Peus de fang" de Martina Rogers
- c) Plaça Empúries: "La recol·lectora" del col·lectiu O KROMA.

<https://web.girona.cat/bolit/educa/2aresidencia/2023>

Segona Residència. Foto Anna Jornet

Projecte “Nexes”: *Diguem-li paraigües*

“Nexes” és un programa impulsat des del Servei Municipal d'Educació per incorporar a les escoles públiques de la ciutat aprenentatges artístics, científics i literaris per millorar les oportunitats d'èxit escolar. L'octubre de 2022 el Bòlit es va incorporar a “Nexes”, amb l'**Escola Carme August**, una escola veïna del Bòlit de màxima complexitat. “Diguem-li paraigües” és el projecte que s'hi ha desenvolupat i que proposa establir una relació continuada entre l'Escola i el Bòlit al llarg de tres anys (tardor 2022-juny 2025) i que consisteix en una residència de dos artistes al centre per formar els/les mestres i dinamitzar l'escola. Es tracta d'un repte socioeducatiu basat en la pràctica artística amb una sèrie d'estratègies de mediació que han de permetre ampliar les metodologies i continguts que es despleguen a l'aula, entre el professorat i a la comunitat del barri, així com vincular el mateix barri al centre d'art contemporani de la ciutat.

El projecte és conduït per les artistes **Marta R Chust i Roc Domingo Puig**, amb l'acompanyament de **Cultural Rizoma**, que estan treballant les nocions de **paisatge i territori**, prestant especial atenció a les maneres com les persones entenem i ens relacionem amb l'entorn propi.

<https://web.girona.cat/bolit/educa/nexes>

Diguem-li paraigües. Foto: Cultural Rizoma

Programa “Miticultor”

La tardor del 2021 es van començar a dur a terme una sèrie d'activitats que, sota l'etiqueta de “Miticultor”, volia aproximar la mainada i les famílies a l'art a través d'experiències més vivencials amb activitats de caràcter genèric i, sovint, a l'aire lliure. Aquella tardor es va anar a pescar anguiles al riu, es va fer un taller amb plantes de ribes, es va visitar la Girona de l'aigua, es va fer una ruta narco-vegetal per les hortes de Salt i Santa Eugènia, es va fer un taller de lectura i construcció sobre insectes...

Algunes de les activitats que es desenvoluparan aquesta tardor del 2023 seran:

En paral·lel a l'exposició “Més lloc per a la fosca”. **Projecció: El pastor de Vilafreser, dels alumnes de l'Escola de Sant Esteve de Guialbes, i Zoé, d'Alba Lombardía i Pilar Codony** amb debat posterior (setembre 2023).

En paral·lel a l'exposició “Sota l'ombra de la parpella”. **Matinal d'anatomia per a mainada** (activitat familiar) amb Pep Admetlla (desembre).

Les activitats “miticultor” pel 2024 estan per tancar, però tindran tres moments destacats:

Exposició “**Apories sobre l'aire**”. Primavera.

Exposició “**Vacances amb Franco**”: taller “Postals als vostres avis”. Estiu.

Exposició “**Infralocus: les Girones del 1985-95**”: ruta interactiva amb app de geolocalització històrica. Tardor.

<https://web.girona.cat/bolit/tallersmiticultor>

Caminada per escoltar refilets d'ocells. Foto: Ingrid Guardiola

2.9 Patrimonialització, publicacions i arxiu

L'arxiu

El Bòlit té un projecte d'arxiu i documentació, vinculat tant a les activitats i programacions del centre, com a propostes, projectes i artistes del territori. El servei de documentació i Arxiu Viu del Bòlit es troba situat al Bòlit_PouRodó (Plaça Pou Rodó 7-9) i és d'accés lliure en horari d'obertura del centre. Es continua treballant en la catalogació de tot el fons documental, tant el de publicacions genèriques relacionades amb l'art, com el vinculat a l'**Arxiu Viu** dedicat als artistes del territori. A més, es posa a disposició dels/de les usuaris/àries el catàleg a través de la web, juntament amb tots els recursos digitals que estiguin disponibles. Es seguirà **ampliant el fons**, tant amb aportacions puntuals d'artistes i projectes del territori com amb la compra de publicacions que es consideren d'especial interès, ja sigui perquè l'artista està relacionat/da amb la programació del Bòlit, o perquè és un/a artista o una publicació rellevant.

També es treballa en la catalogació de l'**arxiu** i del **fons bibliogràfic de la Fundació Espais**, posant en valor així el Centre de Documentació de consulta pública que actua com a eina de suport per a l'estudi, la reflexió i difusió de la cultura i de l'art contemporani. Aquest centre, de lliure accés al públic, consta d'una biblioteca amb uns 5.000 exemplars entre llibres i catàlegs i un arxiu que recull informació sobre artistes, galeries, centres d'art, institucions i museus d'art del territori.

Presentacions de llibres vinculats amb l'art

Un dels elements patrimonials són les publicacions de les grans editorials vinculades amb l'art contemporani, de les quals ja n'hem fet diverses presentacions. Aquesta tardor 2023 presentarem *La campana hermètica* de l'artista Francesc Torres a càrrec de l'autor i el comissari i catedràtic de literatura Antonio Monegal. Prenent com a punt de partida una peça autobiogràfica exposada al MACBA, l'artista Francesc Torres mira enrere i ens regala unes memòries lúcides, honestes, substancials i esmolades que entrellacen la biografia personal amb l'evolució de l'art i la història universal. De cara al 2024 dependrem de les **novetats editorials**.

Sant Jordi al Bòlit: divulgació de l'obra publicada dels artistes del territori

Des del 2022, el Bòlit organitza, per Sant Jordi, una sessió per parlar de projectes editorials d'artistes del territori que estan en procés. El 2023 va presentar: "Cadascú a la seva i un arxiu contra tots" de Jordi Mitjà (beneficiari d'una beca KREAS 2022), el projecte "Les paraules fallen" del col·lectiu nyamnyam (beneficiari d'una beca KREAS 2022) i "Je brousse les images" (2023) de Francesc Abad amb Enric Farrés Duran (publicació Atlas#1"). També es van posar a disposició dels visitants una selecció de les últimes publicacions d'artistes de la província de Girona.

Pel 2024 continuarem amb les sessions especials de Sant Jordi al Bòlit, ja que som un dels pocs centres d'art de Catalunya amb activitat pròpia vinculada al món del llibre, en aquesta data tan assenyalada.

Publicacions sobre exposicions

Amb l'objectiu de vetllar per la creació i la divulgació alhora, el Bòlit contribueix a les publicacions de llibrets expositius. Per 2023/2024 es preveuen les publicacions següents:

Setembre 2023: Llibret de **“L'ombra sota la parpella”**

Octubre 2023: Llibret de **“The Bluebird Call: Mal Pelo”**

Primavera 2024: Llibre d' **“Apories sobre l'aire”**

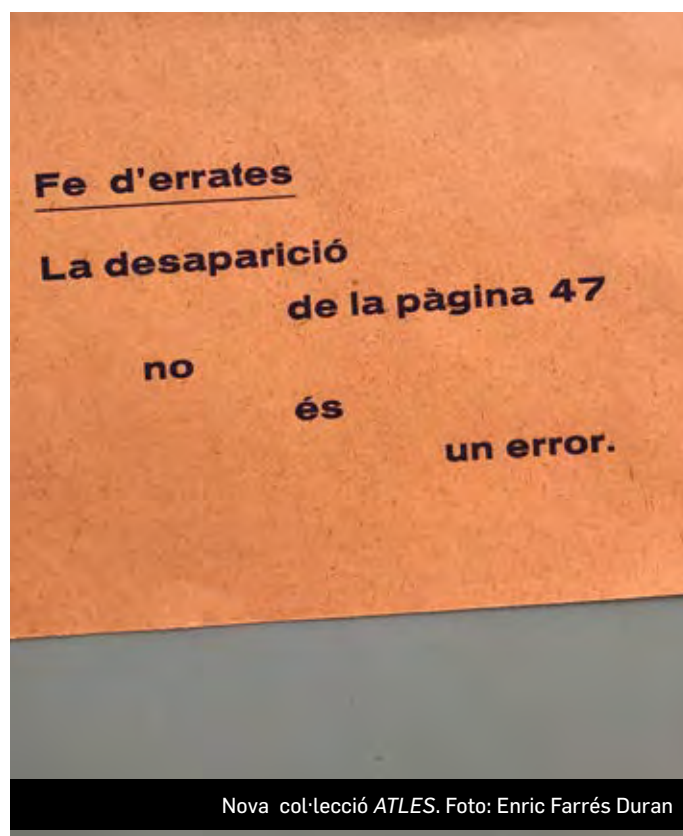
Maig 2024: Llibret de **“Bòlit Mentor”**

Tardor 2024: Llibre sobre **“Infralocus: les Girones del 85-95”**.

<https://web.girona.cat/bolit/arxiuedicions>

Nova col·lecció ATLES

El gener del 2024 inaugurarem una nova col·lecció editorial dedicada a les llargues trajectòries artístiques i que traurà un llibre a l'any. Però més enllà d'entendre aquesta publicació com un catàleg raonat, es tracta veure-la com una obra tardana, treballant des de la lògica de l'anarxiu. L'artista tindrà un editor/a convidat, que serà un artista més jove que ajudi fer una lectura o intervenció dins la pròpia obra editada. Aquest format ens sembla d'especial interès, ja que posa en diàleg dos processos creatius i reconeix el valor de les carreres artístiques. La primera edició, que porta per títol **Je brousse les images**, serà protagonitzada per **Francesc Abad** i compta amb la complicitat d'**Enric Farrés Duran** en la intervenció artística. El dissenyador és **Marc Valls**. A nivell institucional, per aquest primer volum, comptem amb la col·laboració del **Museu de Granollers** (coproductors) i **el MUME**, que està preparant una exposició de Francesc Abad pel febrer 2024.

Nova col·lecció ATLES. Foto: Enric Farrés Duran

3. Programació

Exposicions 2023-2024

3.1 Programació tardor 2023 - tardor 2024: exposicions / activitats

Les exposicions del 2024 es poden resumir en els següents àmbits:

Sostenibilitat, ecosistemes i ètica climàtica: **“Apories sobre l'aire”** una exposició doble sobre l'aire, la relació que hi tenim tan a nivell de sostenibilitat com d'imaginari.

Programa expositiu i d'activitats sobre **“memòria democràtica”** davant del moment històric actual d'auge del feixisme i de pèrdua dels últims testimonis de la Guerra civil espanyola i dels camps de concentració nazis. A **“Vint-i-dos forats per fer un rèquiem”** es tractarà el tema de les fosses comunes amb una exposició on s'inclouen les recerques de Miquel Garcia i un oratori laic a càrrec de Cabosanroque. A **“Vacances amb Franco”**, També s'abordarà la relació entre el turisme i el franquisme, en coproducció amb el Museu de l'Empordà.

La institució i les convencions a debat i una defensa sobre altres maneres d'estar en el món menys rígides, menys burocràtiques i menys productivistes, tal com fa **“L'idiota”** a càrrec de Martí Peran.

“Infralocus” planteja un revisionisme particular des de la sociologia, la història i l'art de la Girona de finals dels vuitanta i de mitjans dels noranta amb la complicitat del Museu d'Història de Girona.

Es continuarà amb les exposicions del **Bòlit Mentor** i de la canònica de Vilabertran amb els **“Diàlegs d'art, música i patrimoni”**.

Alguns dels temes expositius d'interès d'aquesta nova programació són: la relació entre el cervell, les imatges i el control · La idea de migració i trajectòria · La figura de l'idiota, · La salut i l'imaginari de l'aire · La memòria democràtica a través de les fosses comunes i del turisme durant el franquisme · La Girona de finals dels vuitanta i principi dels noranta.

A la tardor de 2023, tindrem dos espais per a artistes de llarga trajectòria amb **“The Bluebird Call”** de **Mal Pelo**, una continuació de l'exposició que va fer el 2022 a Es Baluard (Mallorca) amb una recerca sobre les trajectòries artístiques, les afinitats electives, les migracions i la potència creativa del cos que envelleix. En col·laboració amb Temporada Alta i El Canal.

D'altra banda, **Pep Admetlla** a **“L'ombra sota la parpella”**, sintetitzarà anys de recerca sobre l'anatomia humana, i la relació entre l'ull i el cervell, el coneixement que adquirim tant del nostre cos com del món que ens envolta, recreant un teatre anatòmic i obrint qüestions neuroculturals sobre la relació entre tecnologia i control a partir de l'interès que ha mostrat la ciència, però també la tecnologia en el cervell, ja sigui a través de l'oci interactiu, la realitat augmentada o la intel·ligència artificial.

3.2 Exposicions

El Bòlit dona visibilitat a les arts visuals i als i les artistes, tant del territori local, com català i internacional i ho fa difonent les arts visuals a través d'un programa d'exposicions de qualitat, exigent i divers, que aborda temes d'interès general i específic del món contemporani, acompanyant-ho sempre d'un programa públic que divulgui, eduqui, doti d'eines, judici crític i exercicis de memòria col·lectiva. Es busca crear un espai expositiu que funcioni com un espai de recerca, de coneixement i d'experiència. Les exposicions s'apropen al format assaig i, en alguns casos, la recerca forma part de l'àmbit experimental, on la ciència, la poesia i l'art comparteixen escenari.

3.2.1 Festival Internacional Art i Gavarres (6a edició)

Data

Setembre-novembre 2024

Bòlit_PouRodó (aparador)

"En extinció" Festival Art&Gavarres. Foto: Bòlit

Art & Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relaciona art i natura per donar a conèixer aquest espai natural protegit i posar-lo en valor. Els artistes participants creen durant una setmana obres in situ amb materials naturals. Les intervencions artístiques efímeres es disseminen per les Gavarres. Les obres són visitables fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri. Cada any, el comitè de programació escull un tema i uns artistes. Enguany, per a la tardor del 2023, el tema és "La sequera". Els artistes que hi participen són: Ció Abellí, Alfons Plujà, Curro Claret, Delphine Labedan, Elena Garcia, Etèries, Fundació SETBA, Guillermo Olmo, Jordi Batallé, Màster en Disseny Paramètric en Arquitectura, Mia Llauder, Olga Solà, Pilar Ors, Julio Borg, Quim Moya, Sebi Subirós, Tània Font, Team Fleur, Toya Legido i Xavier Bobés.

L'artista que ha fet residència al Bòlit i que exposa als aparadors del Bòlit_PouRodó és **Toya Legido**. 'En extinció' és una instal·lació que visibilitza la pèrdua de biodiversitat de lepidòpters a Catalunya. A través del treball amb el llistat d'Espècies en Règim de Protecció Especial i Amenaçades publicat l'any 2022, i gràcies a la col·laboració amb entomòlegs locals, mostra la disminució des de 1960 fins 2020. L'impacte mediambiental que produeix la seva desaparició resulta devastador ja que són la base de l'alimentació d'altres espècies. Aquest minvament també està directament relacionat amb la desaparició d'un gran nombre d'espècies botàniques de les quals es nodreixen i a les que pol·linitzen. En només 50 anys la Península Ibèrica ha perdut un 70% de les papallones que contenia. Aquesta obra pretén alertar sobre la "ceguera social" existent relativa al tema per a conscienciar sobre la importància del seu estudi, protecció i conservació.

3.2.2

“L'OMBRA SOTA LA PARPELLA. ANATOMIA DEL COS EXCÈNTRIC”

Data

Del 6 d'octubre de 2023 al 28 de gener de 2024

Inauguració

Divendres 6 d'octubre a les 19 h

Lloc

Bòlit_StNicolau

Text

Ingrid Guardiola

Artistes

Pep Admetlla en col·laboració amb Pep Aymerich i Nicolás Saganías

L'artista gironí Pep Admetlla, a “L'ombra sota la parpella”, sintetitza anys de recerca sobre l'anatomia humana, els enigmes del cervell i la visió com a misteri. Avui en dia, les interfícies digitals que modulen i condicionen com mirem i des d'on mirem són cada vegada més transparents, més dissoltes, menys evidents. Admetlla torna a l'artifici ocular, al panòptic, aquell dispositiu que ja usava Dante al segle XIV per descriure l'infern -i que un segle després Botticelli pintava-, o que en el segle XVI s'usava en els teatres anatòmics on s'obrien cadàvers en nom del coneixement fet espectacle. La figura del panòptic, però, la va popularitzar el filòsof i jurista Jeremy Bentham al segle XVIII per a construir un eficient model de presons. L'aportació del panòptic és que, gràcies a la seva arquitectura, només necessita un vigilant per a tots els presos; l'altra millora és que l'energia del lloc estava pensada perquè la proveïssin els propis condemnats a través de telers i rodes hidràuliques. Aquest projecte va servir al filòsof Michel Foucault per parlar de les institucions disciplinàries del segle XIX al seu famós llibre *Vigilar i castigar* (1975).

El segle XX va convertir el panòptic en un espectacle amb The Wall of Death a Coney Island, i la base de 1984 (1949) de George Orwell, una distòpia política protagonitzada pel “Gran Germà” i inspirada en el totalitarisme. El segle XX també va convertir el panòptic en una extensa trama de televisions, cables, satèl·lits i ordinadors, mentre que el segle XXI el posa a les nostres butxaques amb els telèfons mò-

“L'ombra sota la parpella”. Foto: Pep Admetlla

bils, la fibra òptica i el “capitalisme de la vigilància” (Zuboff, 2018) o, el que alguns també anomenen “data driven capitalism” (‘capitalisme orientat a les dades’). En aquest gir del capitalisme, la vigilància opera a través de bits de informació que conformen neuroestímul en una vida sempre connectada (online). Eines com el Neuralink de Tesla o àmbits com el de la Intel·ligència Artificial, interactuen amb els nostres cervells i, fins a un punt, en modulen el seu circuit elèctric i tot el seu potencial.

Passem de la disciplina al control difús; no queda rastre de tots els elements físics i teatrals que hi ha en joc en l'exercici d'observar i ser observat per un altre. Per això Pep Admetlla vol tornar a traslladar la representació de l'ull al teatre, subratllant l'analogia que hi ha entre els dos elements, tant des del punt de vista de la seva arquitectura com des dels elements físico-químics i neurològics que hi actuen. Avui en dia sembla que l'ull i la mà han deixat de relacionar-se i el coneixement l'adquirim, cada vegada més, lluny de l'experiència corpòria, en un règim merament abstracte i digital. Si Juhani Pallasmaa a “La mano que piensa” analitzava l'essència de la mà i el seu paper fonamental en l'evolució de les habilitats, la intel·ligència i les nostres capacitats conceptuals, quin efecte tindrà sobre nosaltres el fet de delegar aquests elements essencials a les interfícies digitals? Quines conseqüències a llarg termini tindrà el fet de viure en cossos digitals? Tampoc és estrany que Jonathan Crary comenci el seu lúcid llibre *Las técnicas del observador* -un llibre que analitza la cultura visual del segle XIX avaluant els problemes del modernisme visual-, amb la següent cita de Paul Virilio: «El camp de la visió sempre m'ha semblat comparable al sòl d'una excavació arqueològica».

Pep Admetlla, a partir de les seves peculiars lliçons d'anatomia, fa de la visió, l'arquitectura i del cos, un espai de diàleg. L'exposició també planteja l'espai expositiu com un recés a la vida en línia (online), com un possible teatre anatòmic, viu i transitable, un indret de reunió i coneixement.

3.2.3 "CÀPSULA DEL TEMPS"

Data

Del 9 de novembre al 12 de desembre de 2023

Lloc

CC La Mercè

Artistes

Verònica Aguilera

"Càpsula del temps". Foto: Gerade Zähne

Una càpsula del temps és un recipient hermètic construït per tal de guardar missatges i objectes del present per ser trobats per generacions futures. Càpsula del temps# Girona 2022 marca l'inici d'un viatge i traça un recorregut en el temps a través de la representació de diferents artefactes. L'objecte és resignificat de forma insensata i amb una certa bogeria, desnaturalitzant la seva aparent concepció funcional i el seu valor simbòlic que legitima la seva existència. Quines coses val la pena conservar més enllà de la seva obsolescència? Verònica Aguilera va ser la guanyadora de l'edició 2022 de la convocatòria de residència en ceràmica contemporània, en col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art del Centre Cultural la Mercè.

3.2.4 "THE BLUEBIRD CALL"

Data

Del 26 d'octubre de 2023 al 28 de gener de 2024

Inauguració

Inauguració, dijous 26 d'octubre a les 19 h

Lloc

Bòlit_PouRodó i Bòlit_LaRambla

Text

Ingrid Guardiola

Artistes

Mal Pelo

Exposició en col·laboració amb el Canal / Centre d'Arts Escèniques de Girona/Salt i Temporada Alta.

María Muñoz i Pep Ramis són un grup de creació escènica compartida que des de 1989 han desenvolupat el seu propi llenguatge artístic a través del moviment i la creació de dramaturgies que inclouen text, bandes sonores original, construcció d'espais i artefactes únics. Són, alhora, un duet i una comunitat. Ric Allsopp, a la publicació que va fer Es Baluard el 2022 en paral·lel a l'exposició "Before Words", parla de les exposicions de Mal pelo com a refugis i zones temporals; Carlota Subirós entén la companyia com un territori, tal com ho descriu Vinciane Despret al seu llibre *Viure com els ocells* (2022, Arcàdia), com a matèria d'expressió. "The Bluebird Call" és un díptic que, d'una banda, reflexiona sobre la condició del migrant a través de John Berger; i, de l'altra, recull l'experiència de més de trenta anys de carrera: què significa ballar quan el cos esdevé un espai de resistència? Què significa una trajectòria artística i, en aquest cas, què perviu de les motivacions inicials? Des d'on es mira i amb quin llenguatge es parla? Què se n'ha fet de la comunitat artística –nòmada i multidisciplinar– que sempre ha orbitat al voltant de la companyia?

"The Bluebird Call". Foto: Mal Pelo

3.2.5

“APORIES SOBRE L'AIRES I II”

Data

Del 16 de febrer al 19 de maig de 2024

Inauguració

Inauguració, divendres 16 de febrer a les 19 h

Lloc

Bòlit_StNicolau, Bòlit_PouRodó i Bòlit_LaRambla

I. “El pes de l'aire” és un projecte comissariat per Olga Subirós amb els artistes Maria Arnal, Fito Conesa, Oriol Riverola (John Talabot), Mireia Saladrigues i Pep Vidal.

II “En suspensió” és un projecte comissariat per Ingrid Guardiola amb els artistes Abelardo Gil-Fournier i Job Ramos.

Aparador Bòlit_PouRodó

Núria Merino

Col·labora

Observatori del paisatge, Fundació Fita, Cinema Truffaut

El Bòlit continua la línia d'activitats vinculades amb l'art, la sostenibilitat, el medi ambient i l'emergència climàtica, inaugurada el setembre del 2021 amb el títol de “De rerum natura”. Sota aquest denominador genèric, s'han produït exposicions com “Cap a les deus: una gramàtica fluvial”, “Petromasculinitats”, “Insectòdrom”, “Variant Delta”, “Fer créixer plantes en l'obscuritat”, “Més lloc per a la fosca” i la implementació dels recursos educatius dels Hostals d'Insectes a les escoles. El 2024 aquest programa continua amb l'exposició de gran format que ocuparà els tres espais del Bòlit entre febrer i maig del 2024 i que porta per títol “Apories sobre l'aire”.

Maria Arnal i John Talabot. Foto: © Christiane Von Enzberg

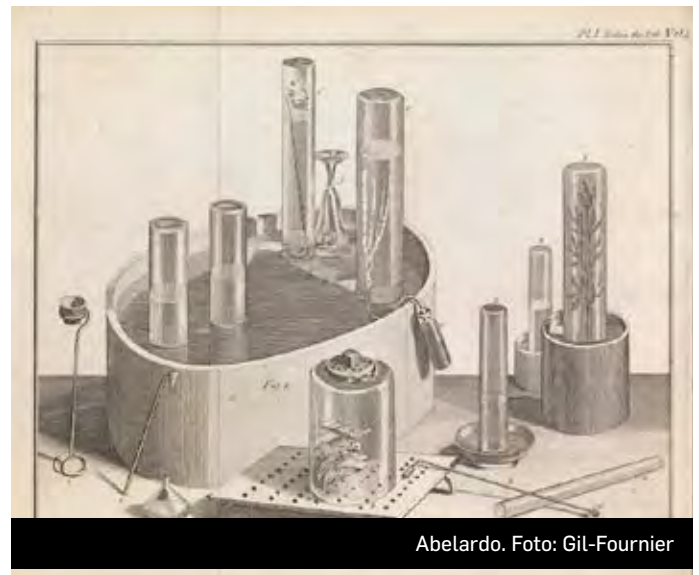
L'exposició comptarà amb obres de nova creació de Job Ramos i Abelardo Gil-Fournier, i amb obres ja fetes i adaptades als nous espais de Mireia Saladrigues, Fito Conesa, Maria Arnal i Oriol Riverola (aka John Talabot) i Pep Vidal. L'exposició també compta amb la col·laboració de la Facultat de Medi Ambient i la Facultat d'arquitectura de la Universitat de Girona en quant a la recerca vinculada als recursos educatius i al programa públic.

Com ens relacionem amb allò que no veiem? Quina relació tenim amb l'aire? L'aire he estat, sovint, un espai de somni, de creació de mites. Finalment, l'aire esdevé un espai de lluita geopolítica en disputa. Davant l'evidència científica que la contaminació de l'aire actual a les ciutats mata i que aquesta crisi de salut pública està interrelacionada amb la crisi climàtica i la pandèmia de la covid, una part d'aquest programa d'exposicions convida a pensar la relació que tenim amb l'aire i la necessitat d'establir un canvi d'un sistema que prioritza les lògiques de l'economia neoliberal per sobre de la salut dels seus habitants. A “El pes de l'aire” Olga Subirós se centra en l'aire com espai de lluita política des de la mirada nanomètrica i ambiental amb la participació dels artistes Maria Arnal, Fito Conesa, Oriol Riverola (John Talabot), Mireia Saladrigues i Pep Vidal. Subirós va ser comissària del Pabelló Català a la Bienal d'Arquitectura de Venècia 2021 amb el projecte Air/Aria/Aire i serveix de precedent de l'exposició actual.

Subirós ens diu que per respirar aire pur hauríem d'anar fins a l'Oceà Austral i que la petjada humana sobre l'aire és inesborrable i està imbricada amb el canvi climàtic. Subirós apel·la al dret universal a respirar (Mbembe, 2020). També posa de relleu la incidència de la covid-19 en la consideració de l'aire i en la relació que tenim, tant a nivell científic com a nivell ciutadà, amb les partícules que no veiem però que formen part dels nostres ecosistemes.

Més enllà de l'activisme líric, "Apories sobre l'aire" vol oferir una mirada poètica i experimental a aquest element imprescindible per a la nostra supervivència, física i cultural. En aquesta escomesa, Ingrid Guardiola comissaria els projectes d'Abelardo Gil-Fournier i Job Ramos. «Fa uns mesos vaig deixar aparcada una furgoneta plena de plantes durant tota una nit. L'endemà les havia de portar a un poble de muntanya. Quan al matí vaig entrar a la furgoneta, el receptacle tancat tenia el seu propi microclima. L'interior dels vidres vessava aigua, com si fos una bèstia que respirava. Les plantes treballaven juntes, eren una sola cosa, la humidificació de l'aire era un indicatiu de la seva acció col·lectiva», diu Job Ramos. Aquest és l'origen del projecte que Ramos desenvolupa en el marc d' "Apories sobre l'aire". Segons l'artista, l'avenç del coneixement científic ha permès explicar l'aire. Però de la mateixa manera que mai havíem tingut tant coneixement sobre el seu comportament i la seva composició, mai havia estat tan buit de poder simbòlic i càrrega cultural. La seva investigació pretén explorar formes de reimaginar i resignificar l'aire de forma no hegemònica, des de la pràctica artística, des d'allò vital, a partir d'estratègies site-specific i des de metodologies etno-botàniques. Com fer visible allò invisible? Com resignificar l'aire? Com crear temptatives formals per evidenciar l'aire com a contra-motlle? Per la seva banda, la recerca d'Abelardo Gil-Fournier sorgeix de la investigació que l'artista realitza a la Fundación Cereales Antonino y Cinia que s'inaugura el desembre 2023 i que, a grans trets, gira al voltant de la relació entre el mitjà natural, el cos i el coneixement. Gil-Fournier se centra en la base material de qualsevol forma de coneixement per tal de relacionar-la amb el cos. El coneixement com un cos, el cos com un moviment i el moviment com una corrent, una infraestructura de suport vital que si s'atura fa que tot s'enfonsi. Tant Job Ramos com Abelardo Gil-Fournier es pregunten per com construir atmosferes, un espai altre dins el propi espai expositiu.

A l'aparador del Bòlit_PouRodó s'hi podrà veure l'obra de Núria Merino, beneficiària d'una beca KREAS 2023, titulada "Respiracions".

Abelardo. Foto: Gil-Fournier

Anoxia. Foto: Fito Conesa

3.2.6

“Atlas, mapa de mapes. Bòlit Mentor 2023/2024”

Data

Del 25 de maig al 23 de juny de 2024

Inauguració

Dissabte 25 de maig a les 12h

Lloc

Bòlit_PouRodó

Comissària

Clara Garí

Artistes

Col·lectiu Última Vèrtebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà), Nirvana Jimenez i Paula Grande.

Atlas, mapa de mapes. Bòlit Mentor. Foto: Clara Garí

Avui, en primera instància, un mapa és un gràfic en suport de paper o digital, que representa el territori fent figurar de manera suposadament objectiva el nivell de la terra sobre el mar, les aigües superficials, les vies de comunicació (principalment les transitables amb vehicles de rodes) i els topònims més importants de les ciutats i pobles o dels elements naturals.

Un mapa però, és molt més que això. Els qui per una o altra raó tenim costum d'eixamplar la nostra manera d'habitar el territori (com per exemple qui cultiva, qui construeix, qui camina, qui busca bolets, qui mira les estrelles, qui s'interessa pels animals del bosc, qui vol saber que hi ha més enllà d'una carena) sovint sentim la necessitat de descriure les nostres exploracions amb mapes més complexes, que van més enllà d'una simple gràfica. Per a nosaltres el mapa gràfic és un punt de partida i una eina extraordinària que anuncia l'inici. De tornada del viatge, els nostres mapes ja no són gràfiques bidimensionals: són cançons, paraules, dibuixos, gestos, traces al terra, mans assenyalant les estrelles, llibretes plenes de notes. Mapes que se semblen més a un cos que a un plànol.

Pobles de la terra que han migrat, vagarejat, nomadejat, transitat i habitat enormes extensions, han creat des de sempre mapes amb moltes més dimensions que les que conté un mapa gràfic. A Boundaries of Home, Doug Aberley descriu els mapes cognitius creats per moltes societats que habitaven els territoris: no són només gràfiques. Són representacions multidimensionals i comparteixen amb el dibuix botànic o l'audiovisual documental, una característica que sempre ens emociona: la de saber expressar només allò que es necessari i fer de la realitat una abstracció expressiva que, com el camí, condueix cap a la significació.

Aquesta proposta busca explorar i donar a conèixer, no terres remotes sinó l'entorn més immediat, anar de viatge a casa i tornar més ric, capaç de crear un mapa amb moltes dimensions. Busca ajudar els joves i les artistes que hi participen, a repoblar i habitar més intensament el lloc que ocupen a la terra.

Ho fa amb una vessant educativa que posa l'accent sobre la urgència de conèixer i de cuidar el que és nostre, les nostres terres, les nostres aigües, els nostres animals domèstics i salvatges, els nostres camins. I sobre la urgència de crear una “nostredat” que no quedi interceptada sinó que dialogui i pugui negociar amb els interessos i els drets de la propietat privada. Aquest saber què és de tots i aquest no permetre que es colonitzi el que és públic en un món capitalista i privat és el que pertoca a les pròximes generacions.

Ho fa també amb una vessant creativa, mirant de deixar prou espai a les artistes seleccionades per desenvolupar en

els seus formats volgudament interdisciplinaris alternatiues d'exploració, recerca i descoberta que reflecteixin les seves afinitats i les seves inquietuds però que puguin ser compartides i viscudes emocionalment per tothom.

Finalment ho fa com una invitació a revisar el territori més immediat, que no és només el de les pantalles, sinó sobre tot el dels balcons i el de les portes. Per descobrir, de manera molt immediata que hi ha tot un univers davant dels nostres ulls.

“Atlas, mapa de mapes” agafa com a fil conductor un camí ambigu, ni totalment domèstic ni totalment escolar: el trajecte que separa la casa de l'escola.

Com diu Marina Garcés, el camí a l'escola vol ser un camí de recorregut únic però finalment mai ho acaba de ser. Al contrari, el camí a l'escola és el primer assaig de mobilitat en llibertat i encara que sigui, com ella diu, “de porta a porta”, té el poder renovat dia rere dia, d'introduir variants que remeten tant a la responsabilitat com a la llibertat dels individus, tant al sentit del deure com a l'aprenentatge de la capacitat crítica de dissentir.

El camí a l'escola té una altra característica que ens interessa: és escolar sense ser una activitat “de l'escola”; és formatiu sense ser una activitat específicament educativa i és personal (de cada estudiant) sense deixar de ser una activitat amb objectius comuns.

Per aquest motiu i per la seva viabilitat pràctica, les artistes en consens l'han pres com a fil conductor en aquesta edició Bòlit Mentor 2023-24

Aquests camins que convergeixen a l'escola són els que han d'explorar, repertoriar, fer visibles, cantar, ballar i escriure els/les artistes i els/les estudiants. Resultaria impossible que cada zona quedés completament explorada o mapejada amb aquest projecte; més que la quantitat d'informació privilegiarem la qualitat i els valors emocionals.

La recerca es concentra en els aspectes més immediats.

Un pol de coneixement són els camins, en aquest cas els que permeten arribar a l'escola des del domicili de cada estudiant. Camins de vianants, carreteres, espais de transport públic.

Els camins han estat des de la colonització romana i l'Edat Mitja un dels primers garants de llibertat i democràcia enfront dels drets privats. Com s'hi va, a peu, o sobre rodes d'un lloc a l'altre? A aquesta pregunta tan simple respondrem amb una exploració que posarà el cos com a punt de partida: s'explora el territori amb el cos i és el cos qui fixa els límits.

També tenim aquells “camins” que es fan de manera motortitzada, en cotxe particular o en transport públic. Ens ofereixen contrastades alternatives que enriquiran la recerca i la faran tan realista com sigui possible.

Els mapes tradicionals cartografiaven la terra i els seus relleus, incloent les aigües superficials. Els mapes de la nostra recerca hauran de cartografiar la terra i també donar testimoni dels éssers vius que les beuen, les gaudeixen, les absorbeixen. Els mapes per tant, donaran testimoni dels animals, les plantes i les persones amb les seves estructures de producció, d'habitatge, de jardineria, de creativitat i d'oci. I ho faran com fa el bon dibuix: delimitant, suprimint tot allò que no és necessari per a la descripció i l'expressió del que és essencial en el “dir”.

Com es faran els mapes? en aquest cas, a més dels mapes gràfics, obrirem l'espectre als mapes sonors, a les escriptures cartogràfiques, i a l'amidament amb el propi cos i al testimoni que tenen els habitants del territori. Això donarà cabuda a la música, la dansa, el moviment, l'escriptura, la paraula i la veu. Cada artista desenvoluparà el mapa en el

format que s'escaigui millor a la seva recerca creativa: mapes gràfics i de color, mapes sonors, mapes corporals de moviment en cada cas.

Totes les iniciatives passen per un coneixement directe, per tant el territori s'ha d'explorar. Caminar serà l'eina principal de l'exploració, però també són molt importants els petits desplaçaments en vehicles (transport públic, bicicleta, cotxe). S'incorporaran els coneixements que les artistes i els i les estudiants puguin obtenir de la seva pròpia experiència i de la de les seves famílies.

Hem decidit acordar especial importància als objectes, tant a les eines (eines de geolocalització i cartografia, aparells de fotografia i vídeo) com als objectes de valor simbòlic per la transmissió de significats. També donarem importància a les fonts sonores (testimonis enregistrats, llenguatge, paisatges sonors, comunicació animal) i al moviment corporal.

3.2.7 "VACANCES AMB FRANCO"

Data

Juny-setembre 2024

Lloc

Bòlit_StNicolau i Museu de l'Empordà

Idea

Monika Anselment

Comissària

Cristina Masanés

Artistes

Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer.

Coproducció

Bòlit, Centre d'art Contemporani. Girona i Museu de l'Empordà

La guerra civil espanyola (1936-1939) va suposar la mort d'entre 400.000 i 700.000 persones, segons diferents historiadors, a les quals caldria sumar-hi unes 50.000 morts posteriors a la guerra a causa de la repressió franquista. La guerra va donar la victòria al dictador Francisco Franco i al feixisme. Encara que hi va haver plans per derrocar a Franco i retornar a la democràcia a Espanya, aquests plans es van abandonar quan, durant la Guerra Freda, el món es va escindir entre l'Est i l'Oest i Franco, estratègicament, va buscar la protecció d'Estats Units cedint diferents bases militars geoestratègiques.

A Espanya, el turisme va començar a desenvolupar-se al final del segle dinou, però va ser als anys seixanta que es va manifestar de forma massiva a tots els països del Mediterrani nord. La diferència entre la riquesa dels països "del nord" i la dels països del "sud", va anar augmentant. Espanya va escollir el turisme. Segons Joan Buades: «El franquisme es va salvar pel turisme.

"Vacances amb Franco". Foto: Monika Anselment

El nivell de vida de la classe treballadora fins ben entrat als anys 50 era més baix que els anys de la República. L'Espanya franquista se'n surt perquè fa cas als americans que els diuen que s'obrin al turisme i deixin sortir cap a la migració tothom que vulgui. Llavors, Espanya es va buidar de pobres, anant cap al nord o la Mediterrània. En el cas de les Illes o el sud del País Valencià, el que van fer va ser omplir-los de llocs de treball turístic. Són, encara a dia d'avui, els més barats del mercat. Si treballes en turisme, és on menys guanyaràs de tota l'economia legal. Es va crear un model productiu que era extraordinàriament barat, però que permetia extreure el màxim rendiment a uns pocs. Després ho portaven a paradisos fiscals. Seguim aquí.»

El turisme formava part del desarrollismo franquista. El règim franquista va promoure una imatge homogènia del país, reduint la diversitat de les regions a un folklore uniforme (platja, paella, toros, flamenco i altres), el que feia encara més difícil pels turistes de percebre les circumstàncies politico-socials de manera diferenciada. A més els/les turistes feien d'ambaixadors d'una imatge positiva d'Espanya explicant les seves bones experiències durant les vacances, tot velant la realitat opressiva i d'aquesta manera contribuir a una rehabilitació de la dictadura a nivell internacional.

No s'ha d'oblidar que fins el 1974 el franquisme va estar executant penes de mort. Però en aquell context, era possible percebre la dictadura com a dictadura? I com es reflecteix aquesta percepció en les obres dels artistes que van passar les vacances amb les seves famílies a Espanya com a turistes de l'època? Com van percebre la dictadura i les seves repercussions al dia a dia de la gent amb els quals van tenir contacte o a les seves mateixes vacances? Totes aquestes preguntes ens acosten a la post memòria, un element important per tota cultura del record que vulgui excavar cap el passat, travessar les capes necessàries, i instal·lar-se en la memòria democràtica des d'aquest diàleg. Mirar al passat també ens serveix per entendre el present, la crisi econòmica i cultural (pèrdua de memòria col·lectiva, transformació urbanística, empobriment de la població, fracturació de les comunitats...) a la qual convida el turisme de masses quan esdevé el principal sosteniment econòmic d'una zona o d'un país.

El Bòlit i el Museu de l'Empordà han fet una convocatòria pública per recollir aquells testimonis d'artistes que van ser turistes a l'època franquista. Dels projectes rebuts se n'han escollit els següents:

Denys Blacker viatjarà fins a l'Escala i Sant Martí d'Empúries a través de la performance en el propi lloc. **Monika Anselment** revisitarà Llançà a través de les pel·lícules domèstiques d'aquella època, l'Espanya que s'hi entreveu, Garbet, la casa dels Mateu i les cançons protesta que va aprendre. **Annette Riemann i Tom Theunissen** aniran fins a les runes de la Colònia Penitenciària de La Sabina, a Formentera on, entre 1941 i 1942 van morir-hi 58 persones. **Stefanie Unruh** indagarà en les fotografies turístiques de Josep Planas per parlar de la història de la guerra civil espanyola i dels emigrants alemanys a Mallorca els anys trenta. **Ulrike Weiss** recuperarà les seves vacances del 1974-76, durant l'últim franquisme, per analitzar les diferències culturals entre les dones d'una Alemanya que vivia el moviment hippy, i una Espanya enclaustrada en el nacional-catolicisme. **Christophe Otto**, a partir de les seves vacances a Andalusia durant la seva infància, vol treballar a partir de deu testimonis per copsar les divergències de punts de vista en un mateix indret. Finalment, **Jörg Zimmer** s'endinsarà en un periple de dues dècades, primer en les vacances dels seus pares dels anys cinquanta al sud d'Espanya, una dècada després els estius van ser a Menorca, on els mites illencs i els de la infància es confonien en una felicitat privada, d'esquenes a la realitat política del lloc.

3.2.8

“Vint-i-dos forats per fer un rèquiem”

Data

Juny-setembre 2024

Lloc

Bòlit_StNicolau

Artistes:

cabosanroque amb la col·laboració de Miquel Garcia

“Vint-i-dos forats per fer un rèquiem”. Foto: cabosanroque

Cabosanroque

El 1958, a conseqüència de la imminent inauguració del Valle de los Caídos (pel 20è aniversari de la fi de la guerra), el règim va demanar als governs civils la localització de restes inhumades irregularment durant la guerra. L'èpica del relat i la mesura del mausoleu exigien molts més cossos dels que s'havien enterrat per voluntat de les famílies dels caiguts del bàndol nacional. El 26 de març de 1959, tres camions carregats amb les restes de 159 combatents republicans no identificats sortien de Girona en direcció al Valle de los Caídos. Les seves restes s'havien exhumat de 22 fosses de diferents poblacions de la província. Actualment, a causa de la humitat, les restes s'han fos amb els fonaments deficients de l'edifici, amb el que probablement mai s'arribi a recuperar el nom de cap dels que van viatjar en aquests 3 camions.

“Vint-i-dos forats per fer un rèquiem” és un oratori contemporani que visualitza i dona cos sonor i visual a l'esvaïment d'aquests 159 noms, una instal·lació audiovisual interactiva que es construeix a partir de dues representacions complementàries sobre el silenci contingut dins de forats excavats a terra el nombre dels quals canvia en funció del lloc on s'emplaça la instal·lació. 22 notes, corresponents al pes de la terra de cada forat. 22 blocs de terra pengen dins de l'espai expositiu d'una estructura en el sostre. El pes de la terra extreta d'un forat i penjada d'una corda metàl·lica, genera una tensió sobre aquesta, i per tant una nota concreta. Cada corda emet una nota diferent des d'altaveus situats en el zenit de cada corda. Les cordes vibren per inducció magnètica i s'il·luminen zenitalment sobre els blocs de terra per a evidenciar la composició. Aquesta part de la instal·lació és una composició tancada, no interactiva, amb forma musical d'oratori. Només el públic amb els seus moviments pot fer visibles els forats i intervenir sonorament sobre aquest oratori. L'obra, es presenta parcialment acabada i cada individu la completa amb el seu moviment. D'aquesta manera s'estableix una comunicació entre el públic i l'obra que emfatitza el caràcter compartit de la memòria democràtica.

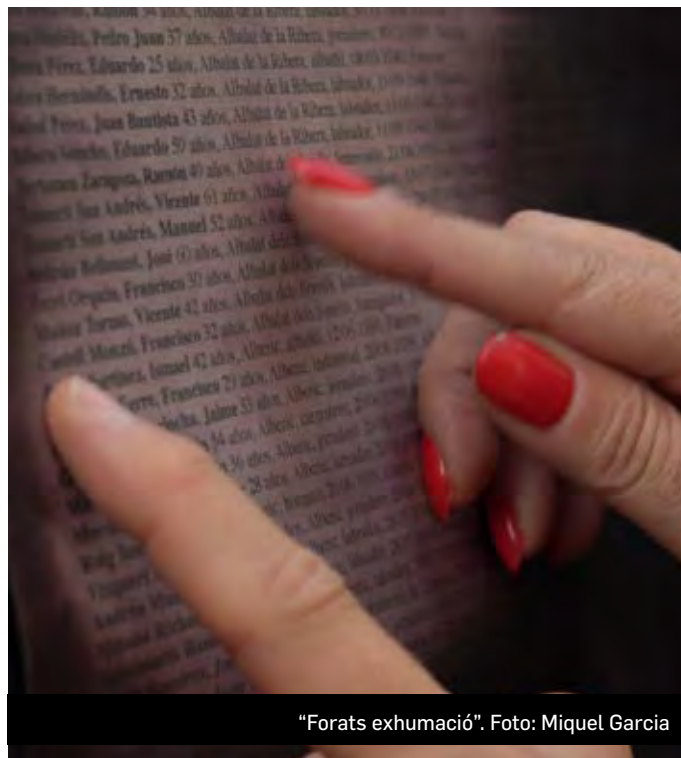

Miquel Garcia, Exhumació #3

L'artista reflexiona sobre les fosses comunes, així com sobre els camps de concentració. Garcia posa l'accent en els protocols visuals, en el format llista, en tots aquells codis que s'organitzen al voltant de la barbàrie. A la primera "exhumació" que Miquel Garcia va fer el 2021 presentava una llista amb registres de 5080 persones enterrades a fosses durant el franquisme al País Valencià. La llista ha estat intervinguda amb una pintura negra que n'impedeix la lectura i desapareix en fregar la pintura amb la mà. Familiars de les víctimes van realitzar l'acció de fregar la pintura amb la mà, revelant-ne el contingut i permetent-ne la lectura. Reivindicant-ne la memòria, mitjançant un acte de dignitat amb la calor humana de la pell. Miquel Garcia farà una nova exhumació ("Exhumació n.3") treballant amb les llistes del comboi del 26 de març de 1959

Les poblacions on es troben les 22 fosses són: Terrades (32 desconeguts); Sant Gregori (22 desconeguts); Sant Miquel de Campmajor (21 desconeguts); Amer (14 desconeguts); Toses (11 desconeguts); Pardines (9 desconeguts); Verges (7 desconeguts); La Tallada d'Empordà (7 desconeguts); Sant Martí de Llémena (6 desconeguts); Sant Julià de Ramis (3 desconeguts); 12 Fontanals de Cerdanya (3 desconeguts); L'Escala (3 desconeguts); Celrà (3 desconeguts); Ger (3 desconeguts); Lloret de mar (2 desconeguts); Ripoll (2 desconeguts); Garrigoles (1 desconegut); Sarrià de Ter (1 desconegut); Sant Ferriol (1 desconegut); Bolvir de Cerdanya (1 desconegut); Cabanelles (1 desconegut); Viladrau (6 desconeguts).

L'afusellament i enterrament en la fossa comuna separa el nom del cos, esborra la seva identitat. El seu posterior trasllat i inhumació a la cripta del Valle, acaba per esborrar el límit físic de cada cos, en fondre's amb el cos contigu i amb els fonaments en descomposició, i a més elimina definitivament la possibilitat d'associar un nom a qualsevol dels 159 cossos. No podem retornar els noms a aquests fragments de cossos, no podem nomenar-los. Un oratori laic davant la impossibilitat de recuperar un sol nom, un oratori per vetllar-los.

"Forats exhumació". Foto: Miquel Garcia

3.2.9 “L’IDIOTA”

Data

Juny-setembre 2024

Lloc

Bòlit_PouRodó

Comissari

Martí Peran

Participen

L'artista Javier Peñafiel i alguns filòsofs i assagistes a partir de 100 fitxes d'idiotes històrics

A l'interior de cada projecte artístic o comissarial hi ha continguda una idea determinada de l'art. En aquesta ocasió: l'art és una pràctica idiota que té per funció principal custodiar la idiotesa. Els idiotes ja són plèiade a hores d'ara. Des de la literatura (de Dostoievski a Botho Strauss), el cinema (Lars von Trier), la música (Igyy Pop/ David Bowie) i, sobretot, la filosofia (Rosset, Deleuze, Pál Perbart, Han, Ferraris,...) l'idiota ha estat evocat en nombroses ocasions. La idiotesa no és sinònim de l'anonimat (dissolució del subjecte en allò comú) ni de la ximpleria (el mal ús de la intel·ligència); la idiotesa s'ha de conjugar com un desplaçament d'obertura que suspèn la centralitat de la raó, el model de subjectivitat que l'aixopluga (la persona) i els dispositius que la protegeixen (el dret, les formes polítiques tradicionals i els models comunitaris establerts). L'idiota, contra la violència del consens, obre el pensament a un camp de singularitats que allibera el subjecte de si mateix i el llança a l'espai infantil (no-personal) del temps buit. Mitjançant aquesta obertura fora de la raó i els seus continents ideològics i institucionals, l'idiota té una força destituent que li permet, per fi, confrontar la insignificància del que és real (la idiotesa del món) sense abdicar de la seva creativitat. L'idiota és així qui protagonitza una retirada, no per callar, sinó com a garantia d'atenció i entusiasme.

L'art idiota, alhora, és aquell espai on la creativitat deixa de ser un constructe per desmentir la idiotesa i, al seu lloc, l'associa amb els mers esdeveniments i amb l'univers dels possibles. El projecte es presenta com un arxiu heterodox amb el propòsit, no de capturar a l'idiota sinó, tot el contrari, obrir la seva figura en nombroses encarnacions. El gruix de l'exposició el componen una col·lecció d'un centenar de “fitxes clíniques” que donen compte de diversos idiotes procedents de la literatura, el cinema, el teatre i les arts visuals sense distingir entre personatges reals i de ficció. L'arxiu s'acompanya de dues eines d'aproximació: la seva activació performativa proposada per Javier Peñafiel i les reflexions que sobre la figura de l'idiota ens ofereixen alguns filòsofs i assagistes.

3.2.10

“DIÀLEGS D’ART, MÚSICA I PATRIMONI DE LA CANÒNICA DE VILABERTRAN”

Data

juliol-setembre 2024

Lloc

Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Artistes

Marcel Dalmau, Pep Aymerich

“**D**ilàlegs. Art, música i patrimoni” és un cicle estival que uneix tres puntals de la cultura, l’art, la música i el patrimoni, a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran. Des de fa més de trenta anys, en aquest espai, hi té lloc la Schubertíada, un festival internacional dedicat al món del lied romàntic i a la música de cambra, i des de fa vuit anys consecutius, s’hi duu a terme paral·lelament una exposició d’art contemporani a cura del Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona i l’Agència Catalana del Patrimoni Cultural.

“Es a no dir”. Foto: Carles Palacio

3.2.11**“INFRALOCUS:****Les Girones del 1985 al 1995”****Data**

Octubre 2024- febrer 2025

Lloc

Museu d'Història de Girona i Bòlit, Centre d'Art contemporani. Girona.

Co-organitzadors

Museu d'Història de Girona, Bòlit, Centre d'Art contemporani. Girona

Comissariat Bòlit, Centre d'Art contemporani. Girona

Eudald Camps i Jordi Mitjà

Les teranyines són perilloses, atrapen de forma errònia, però dibuixen i connecten les coses, els llocs, les persones. Si ens focalitzem en un context, indubtablement ens n'apareixen d'altres. Connectats a un teixit concret albirem forats, la història és allò que els fils connecten (la història més oficial), però també els forats per on una part de la història s'escola. Capbussar-se en aquests forats negres ens permet explicar allò que, des de l'emergència social i artística, ens ha tocat d'esquitllentes. “InfraLocus” posa el focus en el territori gironí, indagant en la Girona que va de Les mosques (1987) de Kitsch a La nits dels anys (1997), de Sopa de Cabra, la que va de la pintada de les façanes de les cases de l'Onyar (1983), a la ressaca post-olímpica. És a dir, la Girona de mitjans dels vuitantes i dels noranta i la seva relació amb altres ciutats com Salt, Figueres, Banyoles o Olot, entre d'altres.

Els moviments socials, la lluita feminista (encarnada en el Casal de la Dona) o la música electrònica de la Sala del Cel, el Rachdinge i el Blau, conviuen amb les pràctiques artístiques més contraculturals o amb la Maret.

Avui en dia, en un context en què els espais socials s'han traslladat a les places digitals i on la cartografia visual de les ciutats canvia acceleradament, aquest exercici de memòria situada, s'agafa al lloc com un ancoratge i una referència vital. Susan Sontag deia que el record sempre és individual, que mor amb la mort de cadascú, però hi ha un deix i un alè compartit que ve del moment i del lloc on t'ha tocat viure.

Aquest projecte és un intent de mirar a través del prisma refractari de la història.

Sala Girona-Art. Foto: Lluís Cruset-Ballart SGDAP

3.3 Programa públic

46

SETEMBRE

Divendres 1	19h · Bòlit_LaRambla Visita comentada a "Fer créixer plantes en l'obscuritat" amb Ingrid Guardiola
Dissabte 9	10.30h · Bòlit_PouRodó Visita comentada a "En extinció" amb Toya Legido
Divendres 15	12h · Cinema Truffaut Projecció: El pastor de Vilafreser i Zoé amb Elvira Prado-Fabregat, Pilar Codony, Alba Lombardía i Laia Llobet
Dissabte 16	12h · Bòlit_StNicolau Visita comentada a "Més lloc per la fosca" a càrrec d'Elvira Prado-Fabregat
Divendres 29	18.30h · CC La Mercè Conferència: Després de l'apocalipsi amb Srećko Horvat

OCTUBRE

Divendres 6	18.30h · Bòlit_StNicolau Inauguració de "L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric" de Pep Admetlla
Dissabte 7	12h · Casa de la Paraula Inauguració d' "On es recolzen les imatges?. Bòlit Mentor 2022/2023" amb Erik Estany Tigerström, Roc Herms, Núria Nia i Bárbara Sánchez Barroso
Dimarts 10	18.30h · CC La Mercè Cultura i treball: La Renda Bàsica Universal i el contracte d'artista d'Octavi Comeron a debat. Amb Sergi Raventós, Montserrat Moliner i Jorge Luis Marzo
Dijous 19	19h · Bòlit_PouRodó Presentació: La campana hermètica amb Francesc Torres i Antonio Monegal
Divendres 20	18h · Bòlit_StNicolau Visita comentada a "L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric" amb Pep Admetlla
Dijous 26	19h · Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó Inauguració de "The Bluebird Call" de Mal Pelo

"El meu cos coneix cants inaudits". Foto: Carles Palacio

NOVEMBRE

Dimarts 7	18.30h · Bòlit_StNicolau Conversa: S'ha acomplert la profecia? Intel·ligència artificial i cultura de la predicció amb Roc Albalat, Jorge Luis Marzo, José Luis Pérez Pont i Valentín Roma
Dijous 9	19h · CC La Mercè Inauguració de "Càpsula del temps" de Verònica Aguilera
Divendres 10	El Canal / Temporada Alta Col·loqui post-funció "Double Infinite" amb Mal Pelo
Dissabte 11	12h · Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó Visita guiada a "The Bluebird Call" amb Mal Pelo
Dissabte 11	12h · Museu de la Vida Rural Inauguració de "Més lloc per a la fosca" amb Maddi Barber, Pilar Codony, Mireia Coromina, Alba G. Corral, Alba Lombardía i Carles Viarnès
Divendres 17	22h · Bòlit_StNicolau Sessió Clandestina amb Pep Admetlla i Ingrid Guardiola
Dissabte 25	12h · Cinema Truffaut Projecció: Els Miracles del Mestre Cabestany amb Gabriel Ventura i Rosa Tharrats
Dijous 30	18.30h · Bòlit_StNicolau Diàleg. John Berger: perquè mirem el que mirem amb Fèlix Pérez-Hita i Andrés Hispano. Modera, Ingrid Guardiola

DESEMBRE

Dissabte 2	12h · Bòlit_StNicolau Concert: Traces amb Àlex Tentor
Dissabte 16	18 h i 19h · Bòlit_StNicolau Jam session d'anatomia per a mai-nada amb Pep Admetlla, Dr. Joan San i la col·laboració del Dr. Xavi Xifró

GENER

Dissabte 13	12h · Bòlit_StNicolau Visita comentada a "L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric" amb Pep Admetlla
Dijous 18	18.30h · Bòlit_PouRodó Presentació: Je brousse les images amb Francesc Abad i Enric Farrés Duran
Dijous 25	18.30h · Bòlit_StNicolau Presentació: Fractura amb Azahara Cerezo i Mayte Gómez Molina

FEBRER

Divendres 16	19h · Bòlit_StNicolau, Bòlit_PouRodó i Bòlit_LaRambla Inauguració: "Apories sobre l'aire I i II" amb Maria Arnal, Fito Conesa, Abelardo Gil-Fournier, Núria Merino, Job Ramos, Oriol Riverola, Mireia Saladrigues i Pep Vidal.
	Bòlit_StNicolau, Bòlit_PouRodó i Bòlit_LaRambla Visita comentada a "Apories sobre l'aire I i II" amb Olga Subirós i Ingrid Guardiola
	Cinema Truffaut Projecció de la trilogia "Anoxia" (2023), "Sinfonía para Rouyn-Noranda" (2022) i "Helicón" (2019) amb Fito Conesa

MARÇ

	Facultat de Lletres, UdG Seminari “Apories sobre l'aire I i II”
	Diàleg “Apories sobre l'aire I i II”
Dijous 21	Sala Trinitaris (Vilafranca del Penedès) Inauguració de “Petromasculinitats”

ABRIL

	Seminari “Pintura, color, visió i paisatge” coordinat per l'Observatori del Paisatge
12, 13, 14	Dia Internacional de l'Art i II Jornades territorials
	Performance “Eco” amb Maria Arnal
	Bòlit_PouRodó Sant Jordi al Bòlit

MAIG

	Visita comentada a “Apories sobre l'aire I i II” amb Olga Subirós i Ingrid Guardiola
	Presentació catàleg “Apories de l'aire” amb Olga Subirós, Ingrid Guardiola i alguns artistes.
Dissabte 25	Bòlit_PouRodó Inauguració de “Atles, mapa de mapes. Bòlit Mentor 2023/2024”

JUNY

Divendres 7	Inauguració de “Vacances amb Franco” i de “Vint-i-dos forats per fer un rèquiem”
Dissabte 8	Taula rodona “Vacances amb Franco” amb Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer.
	Performance “Exhumació” amb Miquel Garcia
	Conferència: La memòria del bosc amb la Càtedra Walter Benjamin i la Càtedra del Bosc.
	Visita comentada a “Vacances amb Franco” amb Cristina Masanés
Divendres 28	Bòlit_PouRodó Inauguració de “L'idiota”

JULIOL

	Seminari "L'idiota"
	Visita comentada a "L'idiota" amb Martí Peran
1, 2, 3, 8, 9, 10, 15, 16 i 17	De 19h a 21h · Places de Girona i Salt Segona Residència artistes per seleccionar en convocatòria pública
	Diàleg-performance "L'idiota"
	Recurs educatiu per a casals. "Postals als vostres avis" , en paral·lel a "Vacances amb Franco"
	Seminari "L'art del caminar" . Organitzen Nau Còclea i UdG
	Inauguració "(Diàlegs) Art, música i patrimoni" . Amb Marcel Dalmau i Pep Aymerich

SETEMBRE

	Visita comentada - diàleg a "L'idiota"
	Diàleg "Zones de sacrifici" amb Rubén Wagensberg, Marta Tafalla i Israel Rodríguez
	Conferència "El turisme a Espanya: de invenció franquista a l'impacte ambiental"
	Visita comentada a "Vacances amb Franco" amb Cristina Masanés
	Inauguració Festival Art & Gavarres

OCTUBRE

	Visita guiada comissarial a "InfraLocus"
	Joc de rol amb app interactiva "InfraLocus"
	Inauguració "InfraLocus"
	Curs PAAC

NOVEMBRE

	Programa de conferències "InfraLocus"
	Visita guiada comissarial a "InfraLocus"
	Inauguració "Tallar la llengua, cosir-se la boca, mossegar l'orella" (Residència en Gravat en col·laboració amb l'EMA)

DESEMBRE

	Presentació del catàleg "InfraLocus"
--	---

3.4 Programació tardor 2023-24.

Crèdits simplificats

50

Art i Gavarres: Toya Legido

Aparador Bòlit_PouRodó

L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric.

Pep Admetlla.

En col·laboració amb Pep Aymerich i Nicolás Saganías.

Bòlit_StNicolau

The Bluebird Call.

Mal Pelo

Bòlit_LaRambla i Bòlit_StNicolau

Apories sobre l'aire I i II

"El pes de l'aire", comissariat per Olga Subirós amb Maria Arnal, Fito Conesa, Oriol Riverola (John Talabot), Mireia Saladrigues i Pep Vidal.

"En suspensió", comissariat per Ingrid Guardiola amb Abelardo Gil-Fournier i Job Ramos.

Bòlit_LaRambla, Bòlit_StNicolau i Bòlit_PouRodó

Aparador: "Respiracions" amb Núria Merino

Col·laboracions: Observatori del paisatge, Cinema Truffaut

Bòlit mentor: Atlas, mapa de mapes

Comissària: Clara Garí

Col·lectiu Última Vèrtebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà),

Nirvana Jimenez i Paula Grande

Bòlit_PouRodó

L'idiota

Comissari: Martí Peran

Artistes: Javier Peñafiel. Amb la col·laboració d'alguns filòsofs i assagistes i 100 retrats d'arxiu.

Bòlit_PouRodó

Vacances amb Franco

Una idea de: Monika Anselment

Comissària: Cristina Masanés

Amb Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer

Una coproducció de: Bòlit, Centre d'Art Contemporani.

Girona i Museu de l'Empordà

Bòlit_StNicolau i Museu de l'Empordà

Vint-i-dos forats per un rèquiem

Artistes: cabosanroque amb la col·laboració de Miquel Garcia.

Bòlit_StNicolau

InfraLocus: Les Girones del 1985-1995

Comissaris: Eudald Camps i Jordi Mitjà

Una coproducció de: Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i Museu d'Història de Girona

Bòlit_LaRambla, Bòlit_PouRodó, Bòlit_StNicolau, Museu d'Història de Girona.

Residències artístiques:

Arbar · EMA · La Chambre Blanche · Rad'Art · Centre d'Art de les Terres de l'Ebre · Espai cultural nyamnyam · Inund'art · Festival Art i Gavarres

---

Educació:

Segona Residència (La Volta, Les Bernardes) · Bòlit Mentor · Nexes (Cultural Rizoma · Marta R. Chust · Roc Domingo)

Col·laboracions i còmplices:

Diàlegs Vilabertran (Art, Música i Patrimoni) · Agència catalana del patrimoni cultural · Festival Difraccions · Això al poble no li agradarà · ARBAR Centre d'Art i Cultura · CC La Mercè · UdG · el Modern · Càtedra Ferrater Mora · Museu de la Vida Rural · Museu de l'Escala · Museu de l'Empordà · Museu de Granollers · MUME · La Casa de la Paraula (Santa Coloma de Farners) · Festival Temporada Alta · El Canal · Àrea d'escèniques de l'Ajuntament de Girona · Nau Còclea · Cinema Truffaut · Xarxa de Centres d'Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya · Festival Loop · PAAC · ACCA · Festival MOT · Arcàdia Editorial · Instituts Santiago Sobrequés, Carles Rahola, Josep Brugulat · Escola Carme Auguet · Servei d'Educació de l'Ajuntament de Girona · Cultural Rizoma · Xarxa Transversal · Totes les escoles que participen dels recursos educatius, les entitats i places vinculades amb el projecte Segona Residència i les més de 50 entitats que participen en el Dia Internacional de l'Art i a totes les persones que ens ajuden a fer el projecte possible.

Equip Bòlit:

Ingrid Guardiola · Farners Cabra · Consol Vilà

· Diana Sans

El Bòlit és possible gràcies a:

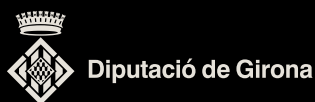
Ajuntament de Girona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona i iGuzzini.

Organitza:

Amb el suport de:

Patrocina:

Gràcies

EL MEU COS CO
CANTATS INAUDITS
LA CARN DIU VER,
SOC CARN ESPAIOSA
QUE CANTA.

MARTA S

BÒLIT

UNA RECERCA SOBRE GÈNERE,
MONSTRUOSITATS I ESDEVENIR ALTRX